

Αγ. Ιωάννης Ρέντης, 22/08/2025

Αρ.πρωτ.:IP/490617

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Μετανάστευσης & Ασύλου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ταχ. δ/ση: Λεωφ. Θηβών 196-198, Άγιος Ιωάννης Ρέντης - Νίκαια

Ταχ. κώδικας: 182 33

Τηλ.: 2131629721, -22, 23

E-mail: appealsauthority@migration.gov.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ β' Βαθμού

Decision on appeal

Στην έδρα της Αρχής Προσφυγών (Λ. Θηβών 196-198, 182 33, Αγ. Ιωάννης Ρέντης), στις 3.7.2025, μετά από πρόσκληση της Προέδρου της (κοινοποίηση του οικείου εκθέματος), συνεδρίασε, κεκλεισμένων των θυρών, καθώς ο προσφεύγων δεν συναίνεσε στη δημόσια διεξαγωγή της συζήτησης της υπόθεσής του (βλ. την οικεία πράξη κατάθεσης της προσφυγής), η 15η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών, με μέλη τις:

- 1) Αθηνά Κουνινιώτη, τακτική Πρόεδρο αυτής, Εφέτη Δ.Δ.,
- 2) Μαρία Φράγκου, τακτικό μέλος, Εφέτη Δ.Δ.,
- 3) Μαρία Παπουτσάκη, τακτικό μέλος, Πρωτοδίκη Δ.Δ.- Εισηγήτρια

και με Γραμματέα την Άννα Δελαγραμμάτικα, υπάλληλο της Αρχής Προσφυγών.

Η Επιτροπή συνεδρίασε για να αποφασίσει επί της IP/229146/23.4.2025 προσφυγής του, κατά δήλωσή του, πολίτη **IPAN** (επώνυμο) (όνομα) (πατρώνυμο) (μητρώνυμο) με ημερομηνία γέννησης .

Κατά της IP/193488/1.4.2025 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου (Α.Κ.Α.) Αμυγδαλέζας. Επίσης, η Επιτροπή θα κρίνει και επί του σχετικού αιτήματος παραμονής που υπέβαλε ο προσφεύγων.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το έκθεμα ο προσφεύγων δεν παραστάθηκε ενώπιον της Επιτροπής, πλην, όμως, προσκομίσθηκε η 15293/1.7.2025 βεβαίωση κράτησής του στο Προαναχωρησιακό Κέντρο Κράτησης Αλλοδαπών (ΠΡΟ.ΚΕ.Κ.Α.) Δράμας.

Ακολούθως, η Επιτροπή Αφού έλαβε υπόψη

α) τις διατάξεις του ν.δ. 3989/1959 «Περί κυρώσεως της πολυμερούς Συμβάσεως περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων» (Α' 201), όπως συμπληρώθηκε με τον α.ν. 389/1967 «Περί κυρώσεως του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967 εν σχέσει προς την Νομικήν Κατάστασιν των Προσφύγων» (Α' 125),

β) τις διατάξεις του ν. 4939/2022 «Κύρωση Κώδικα Νομοθεσίας για την υποδοχή, τη διεθνή προστασία πολιτών τρίτων χωρών και ανιθαγενών και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων αλλοδαπών» (Α' 111),

γ) τις διατάξεις του ν. 4636/2019 (Α' 169/1.11.2019 -«Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις»)

δ) τις διατάξεις του ν. 2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (Α' 45),

ε) τις διατάξεις του ν. 4375/2016 «Οργάνωση και λειτουργία Υπηρεσίας Ασύλου, Αρχής Προσφυγών, Υπηρεσίας Υποδοχής και Ταυτοποίησης σύσταση Γενικής Γραμματείας Υποδοχής, προσαρμογή της

Ελληνικής Νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «σχετικά με τις κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση)» (L 180/29.6.2013), διατάξεις για την εργασία δικαιούχων διεθνούς προστασίας και άλλες διατάξεις» (Α'51),

στ) την 12776/21.1.2025 Κοινή Απόφαση (Κ.Υ.Α.) των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών – Δικαιοσύνης – Μετανάστευσης και Ασύλου, περί Συγκρότησης, ανασυγκρότησης και σύνθεσης των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών των άρθρων 4 και 5 του ν. 4375/2016 (Α' 51) (Υ.Ο.Δ.Δ. 40/30.1.2025),

ζ) τις διατάξεις του Κανονισμού Λειτουργίας της Αρχής Προσφυγών (Απόφαση 3004/15.7.2016, του Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης (Β' 2206), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν,

η) την από 10.1.2025 φόρμα κατάθεσης αίτησης διεθνούς προστασίας και καταγραφής προσωπικών στοιχείων του προσφεύγοντος

θ) το από 18.2.2025 πρακτικό συνέντευξης

ι) την IP/193488/1.4.2025 απόφαση του Α.Κ.Α. Αμυγδαλέζας

ια) την IP/229146/23.4.2025 προσφυγή του ανωτέρω

ιβ) τα λοιπά στοιχεία του διοικητικού φακέλου, ακόμη και εάν δεν γίνεται ρητή μνεία σε αυτά με την παρούσα απόφαση.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Α. Επί της διαδικασίας

1. Από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο προσφεύγων, υπήκοος Ιράν, κατά δήλωσή του, όντας κρατούμενος του Κ.Φ.Λ. Φυλακίου Έβρου, υπέβαλε ενώπιον της Υποδιεύθυνσης Ασφάλειας Ορεστιάδας την από 16.5.2008 και υπό στοιχεία φακέλου 5401/1-Α/127, αίτηση ασύλου. Στην αίτησή του επικαλέστηκε ότι διώκεται από τις Ιρανικές Αρχές, οι οποίες τον καταδίκασαν ερήμην σε θανατική ποινή δια απαγχονισμού, με ψευδείς κατηγορίες περί πρόκλησης μεγάλης οικονομικής ζημίας στο Ιράν δια κλοπής και απάτης, υποκρύπτοντας με

αυτό τον τρόπο τον πραγματικό λόγο δίωξής του, που είναι η πολιτική του δράση ως ηγέτη μίας αυτονομιστικής αντικαθεστωτικής ομάδας για την ανεξαρτητοποίηση του KHUZESTAN, τον Ιούνιο του 2005. Η συνέντευξή του έλαβε χώρα την 16^η.5.2008 και πραγματοποιήθηκε σύμφωνα και με τα οριζόμενα στο άρ. 2 του ισχύοντος κατά το χρόνο εκείνο π.δ. 61/99, με τη συνδρομή διερμηνέα και γλώσσα επικοινωνίας την αραβική, που ο ίδιος ομιλεί και κατανοεί. Η εν λόγω αίτηση εξετάστηκε με τη διαδικασία του ισχύοντος τότε π.δ. 61/99 και απορρίφθηκε με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 95/128532 της 20^{ης}.6.2008 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίας Τάξης του Υπουργείου Εσωτερικών. Με την ίδια ως άνω απόφαση, του δόθηκε προθεσμία τριάντα (30) ημερών, προκειμένου να προσφύγει κατά της ανωτέρω απόφασης ενώπιον του Υπουργού Εσωτερικών. Τη 2^α.9.2008, ο προσφεύγων κατέθεσε εμπρόθεσμα ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών την από 8.8.2008 προσφυγή του άρθ. 25παρ. 1^α του ισχύοντος κατά το χρόνο εκείνο π.δ. 90/2008. Η προφορική εξέταση του προσφεύγοντος για την υποστήριξη της προσφυγής του, διεξήχθη σε δύο μέρη, κατά τις ημερομηνίες 26.1.2009 και 6.4.2009, ενώπιον της 1^{ης} Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Εσωτερικών. Η εξέταση πραγματοποιήθηκε με τη συνδρομή διερμηνέα της γλώσσας φαρσί, γλώσσα που ο προσφεύγων κατά δήλωσή του ομιλεί και κατανοεί, κατά τα οριζόμενα στο ισχύον τότε π.δ. 90/2008. Η 1^η Επιτροπή Προσφυγών, με την υπ' αριθ. 1/συν. 12.4.2010 και με αριθμό πρωτοκόλλου 5401/1/1/33/στ-1^α απόφασή της απέρριψε το αίτημα αναγνώρισης του προσφεύγοντος ως πολιτικού πρόσφυγα και χορήγησης ασύλου και έκρινε ότι δε δικαιούται επικουρική διεθνή προστασία. Με την ίδια ως άνω απόφαση, γνωστοποιήθηκε στον προσφεύγοντα η δυνατότητά του να ασκήσει αίτηση ακύρωσης, εντός 60 ημερών από την επίδοση, η οποία και πραγματοποιήθηκε την 16^η.8.2010, σύμφωνα με το σχετικό αποδεικτικό επίδοσης. Όπως προκύπτει από το με αριθ. πρωτ. ΓΠ6378/2017 από 24.2.2017 έγγραφο Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ο προσφεύγων προσέφυγε εμπρόθεσμα κατά της ως άνω απόφασης της 1^{ης} Επιτροπής Προσφυγών. Επί της αίτησης ακύρωσης που εκδικάστηκε τη 13^η.10.2015 στο ΣΤ' Τμήμα του Ακυρωτικού Σχηματισμού, δημοσιεύθηκε η 1919/2015 απορριπτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Με την εν λόγω

απόφαση, κρίθηκε ότι ο προσφεύγων δεν συγκεντρώνει τις νόμιμες προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί πρόσφυγας και να του χορηγηθεί πολιτικό άσυλο, αφού λήφθηκε υπόψη, μεταξύ άλλων, ότι «1) Δεν κατέστη δυνατόν να διευκρινιστεί η σχέση μεταξύ της έντονης επιχειρηματικής δράσης (...) που φέρεται ότι ανέπτυξε κατά το διάστημα από το 2004 μέχρι τα μέσα του 2005 οπότε άρχισε την φερόμενη ως επαναστατική του δραστηριότητα με στόχο την αυτονόμηση της περιοχής του KHUZESTAN που ισχυρίστηκε ότι κατέλαβε από τον Ιούνιο του 2005 μέχρι τον Αύγουστο οπότε η εξέγερση κατεστάλη και ο ίδιος διέφυγε το 2006 στην Τουρκία όπου εισήλθε παράνομα, καταδικάστηκε αρχικά αλλά τελικά αθωώθηκε με απόφαση Τουρκικού Εφετείου και του παρασχέθηκε άσυλο. 2) Δεν διευκρινίστηκε επαρκώς, πώς αυτός που κατά τους ισχυρισμούς του είχε υπηρετήσει επί μακρόν στο Υπουργείο Πετρελαίου του Ιράν, θέση από την οποία ισχυρίστηκε ότι παραιτήθηκε λόγω μεταθέσεώς του στο βόρειο τμήμα της χώρας, στη συνέχεια ανέπτυξε την έντονη δραστηριότητα που προαναφέρθηκε με την ανέγερση 20 πολυκατοικιών και πώληση 350 διαμερισμάτων από το έτος 2004 (δεδομένου ότι το έτος αυτό ήταν μόλις 26 ετών) μέχρι τα μέσα του έτους 2005, με συνέπεια να ελέγχεται ως προς την αξιοπιστία του ο ισχυρισμός του περί μακρόχρονης προϋπηρεσίας του στο ανωτέρω Υπουργείο. 3) πως αυτός παρά την παροχή ασύλου στην Τουρκία το 2007, αποφάσισε τελικά να εισέλθει παράνομα στην Ελλάδα (στις 9-4-2008) ισχυρισθείς ότι “δεν τον εξυπηρετούσε να εμφανίζεται ενώπιον των Τουρκικών αρχών”. 4) κατά το μακρύ χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την υποβολή του αιτήματος για παροχή ασύλου (16-5-2008) έως την τελική εκδίκαση της υποθέσεώς του από την Επιτροπή Ασύλου (12-4-2010), η υπόθεσή του εξετάστηκε ενδελεχώς και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο αφού επελήφθη η Υπατη Αρμοστεία ΟΗΕ η οποία ενώ αρχικά τον είχε χαρακτηρίσει ως “πρόσφυγα εντολής”, τελικά, μετά από επισταμένη έρευνα ανακάλεσε το καθεστώς αυτό, δεχόμενη ότι η δράση που είχε αναπτύξει στο Ιράν δεν είχε πολιτικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, η Υπατη Αρμοστεία, με την από 13-3-2009 απόφαση, που γνωστοποίησε στον αιτούντα, ανακάλεσε το καθεστώς του “πρόσφυγα εντολής” που του δόθηκε αρχικά, στηριζόμενη στην πρόκληση μεγάλης και εκτεταμένης οικονομικής απάτης (“Ponzi”, όπως χαρακτηρίζεται διεθνώς) με τα χαρακτηριστικά της “πυραμίδας”, λόγω της

οποίας καταστράφηκαν πολλοί άνθρωποι που έχασαν τις περιουσίες τους, στην πόλη AHWAZ όπου κατοικούσε, στην οποία ο ίδιος θεωρήθηκε προσωπικά αναμειγμένος, βάσει όχι μόνο των στοιχείων που παρείχε η Ιρανική κυβέρνηση, αλλά και δημοσιευμάτων των τοπικών εφημερίδων και της μαρτυρίας του ίδιου στο πλαίσιο εξέτασής του κατά τις προβλεπόμενες από τον ΟΗΕ διαδικασίες. Με την απόφαση αυτή η Υ.Α/ΟΗΕ δέχθηκε ότι ο αιτών “εν γνώσει του αναμείχθηκε στην εκτεταμένη οικονομική απάτη στην περιοχή AHWAZ στα μέσα του 2005” η οποία απάτη συνιστά “σοβαρό μη πολιτικό έγκλημα” για τον σκοπό του άρθρου 1F(b) της Σύμβασης του 1951. Ταυτόχρονα δέχθηκε ότι οι ισχυρισμοί του αιτούντος περί μεθόδευσης της κατηγορίας εναντίον του από την κυβέρνηση του Ιράν ότι συμμετείχε σε ομάδα τρομοκρατών δεν στηρίζονταν σε επαρκείς ενδείξεις και δεν μπορούσαν να γίνουν δεκτοί για τον χαρακτηρισμό του ως πολιτικά διωκόμενου. Με την ίδια απόφαση ενημέρωσε τον αιτούντα ότι δικαιούτο να προσφύγει σε δεύτερο βαθμό, η κρίση του οποίου θα ήταν αμετάκλητη. Ακολούθησε, μετά από προσφυγή του, η έκδοση της από 22-12-2009 αποφάσεως που επικύρωσε την πρωτοβάθμια. 5) Εξάλλου, ενώ στην με αριθ.1189/2010 απόφαση της Ε.Α του ΣτΕ, με την οποία έγινε δεκτή η αίτηση αναστολής του αιτούντος κατά της προσβαλλόμενης περιλαμβανόταν και ο όρος περί διαμονής του στην δηλωθείσα από αυτόν διεύθυνση, της οδού
όμως όπως προκύπτει από το με
αριθ.1052/3/435-Α παραπεμπτικό έγγραφο του Τμήματος Ασφαλείας Αλίμου προς τον Εισαγγελέα Πλημ/κών Αθηνών, λόγω αυτόφωρης συλλήψεώς του για απόπειρα διαρρήξεως του
αυτοκινήτου στον Άλιμο,
οπλοκατοχής και σωματικής βλάβης του τρίτου που τον αντιλήφθηκε, ο αιτών δήλωσε ως διεύθυνση την οδό .

6) Τέλος, δεν αποδείχθηκε (παρότι δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας δίκης) από κάποιο συγκεκριμένο στοιχείο πώς ο αιτών αντιμετώπιζε τις ανάγκες διαβιώσεώς του κατά το εκτός κρατήσεώς του χρονικό διάστημα, ενόψει του ότι το σημαντικό ποσό των 500.000 ευρώ που ισχυρίστηκε ότι είχε αποκομίσει από την ανέγερση των 20 πολυκατοικιών σε διάστημα ενός έτους ,είχε δεσμευτεί στην τράπεζα από τις αρχές.».

2. Στη συνέχεια, ο προσφεύγων παρουσιάστηκε στο Αυτοτελές Κλιμάκιο Ασύλου Πειραιά την 6^η.2.2017 και υπέβαλε εκ νέου αίτηση

διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή της αίτησής του, η οποία έγινε με τη συνδρομή διερμηνέα στη γλώσσα φαρσί, γλώσσα την οποία ο προσφεύγων κατανοεί, δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα υπηκοότητάς του επικαλούμενος δίωξη για πολιτικούς λόγους. Συγκεκριμένα δήλωσε ότι *αν γυρίσει στο Ιράν, υπάρχει θανατική ποινή, θα τον εκτελέσουν και κατά τη συνέντευξη θα πει περισσότερα για την πολιτική του δραστηριότητα*. Με την 2446/27.11.2017 απόφαση του Π.Γ.Α. Πειραιά, η ως άνω αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας του προσφεύγοντος κρίθηκε παραδεκτή, σύμφωνα με το άρθ. 59 παρ. 4 του ν. 4375/2016. Προς τούτο λήφθηκε υπόψη ότι: α) Οι λόγοι που αφορούν στην κατάσταση των δικαιωμάτων του ανθρώπου για το Ιράν, που συνεπάγονται βασανιστήρια και κακομεταχείριση, σκληρή απάνθρωπη και ταπεινωτική τιμωρία, μη δίκαιη δίκη, διακρίσεις λόγω εθνικής καταγωγής, θανατική ποινή προβλήθηκαν ήδη κατά τη διαδικασία και εξετάστηκαν διεξοδικώς, σύννομα και με την παρουσία διερμηνέα σε γλώσσα που ο προσφεύγων κατανοεί. Μάλιστα, στην 1Συν. 12.4.2010 και με αριθμό Πρωτοκόλλου 5401/1/1/33/στ-1^α Απόφαση της 1^{ης} Επιτροπής Προσφυγών, μετά τη διατύπωση της κρίσης περί μη πιθανολογούμενου κινδύνου θανατικής ποινής, ή βασανιστηρίων, ή απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης μνημονεύεται η ληφθείσα υπόψη από τη διαδικασία άποψη της μειοψηφίας, κατά την οποία το Ιράν έχει πολλάκις κατηγορηθεί για σκληρή και απάνθρωπη συμπεριφορά έναντι κρατουμένων και χρήση βασανιστηρίων σε εκτεταμένη κλίμακα, σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και επιβολή θανατικής ποινής, επικαλούμενη σχετικές εκθέσεις (Human Rights Watch: the Islamic republic at 31, Country of origin information of the Home Office 2009), β) Ως προς τον κίνδυνο που θα αντιμετωπίσει ο προσφεύγων επιστρέφοντας στο Ιράν, ως απορριφθείς αιτών άσυλο: πρόκειται για ισχυρισμό που δεν είχε προταθεί από τον προσφεύγοντα σε προηγούμενο στάδιο της διαδικασίας, πλην, όμως, κρίθηκε ότι ο ισχυρισμός αυτός θα μπορούσε να είχε προταθεί σε προγενέστερο στάδιο της διαδικασίας και ήδη κατά την εξέταση της πρώτης αίτησής του, γ) Ως προς την ποινική αντιμετώπιση των θεωρούμενων οικονομικών εγκληματιών στο Ιράν: το στοιχείο αυτό έχει ήδη εξεταστεί κατά τη διαδικασία και έχει απορριφθεί ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί θανατικής ποινής, σύμφωνα με την

ισχύουσα κατά το χρόνο τέλεσης των αδικημάτων του Ιρανική νομοθεσία. Αναφορικά, ωστόσο, με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι θα εφαρμοστεί στην περίπτωση του η διάταξη του άρθ. 286 του Νέου Ποινικού Κώδικα (αναθεώρηση 2013), κρίθηκε ότι αυτός αποτελεί νέο και ουσιώδη ισχυρισμό, που δε μπορούσε να προταθεί σε προηγούμενο στάδιο της διαδικασίας, καθώς η εν λόγω διάταξη δεν είχε θεσπιστεί, δ) Αναφορικά με τα δημοσιεύματα του τύπου που στοχοποιούν τον προσφεύγοντα ως έχοντα τελήσει εγκλήματα κατά της Ιρανικής κοινωνίας και οικονομίας, κανένα νέο στοιχείο δεν προσφέρουν στο φάκελο της υπό κρίση μεταγενέστερης αίτησης και ε) Το αυτό ισχύει και για τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περί προσχηματικών κατηγοριών από τις Ιρανικές Αρχές και τα στοιχεία που αποδεικνύουν την επιμονή των Αρχών του Ιράν για την έκδοση του προσφεύγοντος, άπαντα στοιχεία στην ουσία ήδη προταθέντα κατά την ακολουθήσασα διαδικασία εξέτασης του αιτήματός του για Διεθνή Προστασία. Προγραμματισμένη ημέρα για τη διεξαγωγή συνέντευξης ορίστηκε η 12^η.5.2020 στο Π.Γ.Α. Πειραιά και ώρα 11:00. Για την προγραμματισμένη ημέρα, ώρα και τόπο διεξαγωγής της συνέντευξης κλήθηκε ο προσφεύγων κατά την παραλαβή του με αριθμό 614162 Δελτίου Α.Δ.Π.. Ωστόσο ο προσφεύγων δεν προσήλθε στην Υπηρεσία για να ανανεώσει το δελτίο του το αργότερο κατά την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήξη του και στην προκειμένη περίπτωση το δελτίο του προσφεύγοντος έληξε στις 8.10.2019 και δεν ανανεώθηκε. Με την 5514/26.3.2020 απόφαση του Π.Γ.Α. Πειραιά, η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε ως αβάσιμη, κατόπιν σιωπηρής ανάκλησης, σύμφωνα με το άρθρο 81 παρ. 1 ν. 4636/2019, καθώς από τα στοιχεία του φακέλου προέκυψε ότι ο προσφεύγων δεν εμφανίστηκε για να ανανεώσει το δελτίο το αργότερο κατά την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήξη του.

3. Ακολούθως, ο προσφεύγων, ενόσω τελούσε σε καθεστώς διοικητικής κράτησης στο ΠΡΟ.ΚΕ.Κ.Α. Αμυγδαλέζας, προσήλθε, συνοδεία αστυνομικών, στις 10.1.2025, στην Υπηρεσία Ασύλου του Α.Κ.Α. Αμυγδαλέζας και υπέβαλε νέο αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας. Σύμφωνα με την φόρμα καταγραφής, ο προσφεύγων ανέφερε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του διότι εκκρεμεί σε βάρος του θανατική ποινή. Δήλωσε, ειδικότερα, ότι κατηγορήθηκε ότι ανήκει στο

κόμμα KHALGH ARAB που αντιπολιτεύεται την κυβέρνηση και ότι έχουν, ήδη, εκτελέσει 2.000 άτομα που ανήκαν στο εν λόγω κόμμα. Ανέφερε, ακόμα ότι υπάρχει φωτογραφία του με τη θανατική ποινή και ότι, σε περίπτωση που επιστρέψει, θα τον εκτελέσουν. Με την IP/61590/20.1.2025 απόφαση του Α.Κ.Α. Αμυγδαλέζας, η ως άνω αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας του προσφεύγοντος κρίθηκε παραδεκτή, σύμφωνα με το άρθ. 94 παρ. 2 του ν. 4939/2022, με την αιτιολογία ότι οι παραπάνω ισχυρισμοί δεν καταγράφηκαν, δεν εξετάσθηκαν, ούτε αξιολογήθηκαν σε προγενέστερο στάδιο, καθώς ο προσφεύγων δεν παραστάθηκε στην προγραμματισμένη συνέντευξη του προγενέστερου αιτήματός του (στις 12.5.2020 στο Π.Γ.Α. Πειραιά).

4. Στις 18.2.2025, ο προσφεύγων παραστάθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 82 του ν. 4939/2022, σε προφορική συνέντευξη, η οποία, όπως προκύπτει από το σχετικό πρακτικό συνέντευξης, διεξήχθη με τη συνδρομή πιστοποιημένου διερμηνέα, από τη γλώσσα farsi, την οποία δήλωσε ο προσφεύγων ως μητρική (βλ. φόρμα καταγραφής), στην ελληνική και αντίστροφα.

5. Με την IP/193488/1.4.2025 απόφαση του Α.Κ.Α. Αμυγδαλέζας, η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε ως προδήλως αβάσιμη, με την ταχύρρυθμη διαδικασία, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 88 παρ 9 στοιχ ε' του ν. 4939/2022 και του άρθ. 93, παρ. 2 (γ) του νόμου 4939/2022, με την αιτιολογία ότι ο προσφεύγων, κατά την υποβολή της αίτησης και τη διεξαγωγή της συνέντευξης, επικαλέστηκε λόγους που προδήλως δεν συνάδουν με την ιδιότητα του πρόσφυγα ή του δικαιούχου επικουρικής προστασίας και διατάχθηκε η επιστροφή στη χώρα του, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3907/2011. Ειδικότερα, με την εν λόγω απόφαση κρίθηκε, αρχικά, ότι «ο αιτών δεν υπάγεται στο καθεστώς του πρόσφυγα [Άρθρο 1 Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης, ως ερμηνεύεται, και το άρθρο 13 π.δ. 96/2008]. Ακολούθως, η αίτησή του θα πρέπει να απορριφθεί κατά το σκέλος αυτό ως αβάσιμη.», ακολούθως δε, αποφασίσθηκε ότι «η αίτηση του αιτούντα υπάγεται στην ταχύρρυθμη διαδικασία βάσει του άρθρου 83, παρ. 9 (α) του νόμου 4939/2022, καθώς ο αιτών, κατά την υποβολή της αίτησης και την παρουσίαση των περιστατικών, απλώς έθεσε θέματα τα οποία είναι άνευ σημασίας καθώς δεν συνδέονται οι ως άνω αναφορές σε ζητήματα που

χρήζουν διεθνούς προστασίας και συνδέονται ατομικά με την υπόθεση για την εξέταση του, χωρίς να πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας, in toto.». Η ανωτέρω απορριπτική απόφαση επιδόθηκε στον προσφεύγοντα, αυτοπροσώπως, στις 10.4.2025 (βλ. το οικείο αποδεικτικό επίδοσης του Α.Κ.Α. Αμυγδαλέζας). Κατά της ανωτέρω απόφασης, ο προσφύγων άσκησε την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία ζητεί την επανεξέταση της αίτησής του για παροχή διεθνούς προστασίας. Επίσης, ο προσφεύγων κατέθεσε τα IP/275879/19.5.2025 και από 26.5.2025 υπομνήματα.

6. Με την IP/326390/12.6.2025 απόφαση της παρούσας Επιτροπής, υπό μονομελή σύνθεση, κρίθηκε ότι ουδόλως δικαιολογείται η κρίση της προσβαλλόμενης ότι ο προσφεύγων επικαλέστηκε λόγους που προδήλως δεν συνάδουν με την ιδιότητα του πρόσφυγα ή του δικαιούχου επικουρικής προστασίας. Τούτο διότι, όπως προκύπτει ανωτέρω, με την προσβαλλόμενη απόφαση η αίτηση του προσφεύγοντος κρίθηκε αβάσιμη και, ακολούθως, χωρίς να συντρέχει δικαιολογητικός προς τούτο λόγος, υπήχθη στην ταχύρρυθμη διαδικασία και απορρίφθηκε ως προδήλως αβάσιμη. Κατόπιν των ανωτέρω, η Επιτροπή έκρινε ότι εσφαλμένως η αίτηση του προσφεύγοντος χαρακτηρίστηκε ως προδήλως αβάσιμη και υπήχθη στην ταχύρρυθμη διαδικασία. Αντίθετα, σύμφωνα με τα ανωτέρω δεδομένα, θα έπρεπε να εξετασθεί με την κανονική διαδικασία. Ακολούθως, λαμβάνοντας υπόψη ότι η κρινόμενη προσφυγή δεν εμπίπτει σε καμία εκ των κατηγοριών υποθέσεων των διατάξεων του άρθρου 116 παρ. 7 και του ν. 4636/2019 και του άρθρου 14 του Κανονισμού Λειτουργίας της Αρχής Προσφυγών που ανήκουν στη αρμοδιότητα της μονομελούς σύνθεσης, η Επιτροπή έκρινε ότι έπρεπε να αναβληθεί η έκδοση οριστικής απόφασης επ' αυτής και να παραπεμφθεί η υπόθεση στην παρούσα Επιτροπή υπό τριμελή, ωστόσο, σύνθεση, όρισε δε νέα ημερομηνία για τη συζήτηση αυτής την αναγραφόμενη στην αρχή της παρούσας απόφασης.

B. Ισχυρισμοί του προσφεύγοντος

B1. Ισχυρισμοί του προσφεύγοντος κατά την καταγραφή και τη συνέντευξη.

7. Ο προσφεύγων δήλωσε ότι γεννήθηκε και μεγάλωσε στην πόλη , η πόλη Ahvaz, της επαρχίας Khuzestan, όπου και έμεινε για όλη τη διάρκεια της ζωής του, μέχρι να βρεθεί στο κράτος υποδοχής και υποβολής του αιτήματος ασύλου του, εν προκειμένω την Ελλάδα. Η μητρική του γλώσσα είναι τα farsi, ενώ ως προς τη φυλή/εθνοτική του καταγωγή δήλωσε άραβας και ως προς το θρήσκευμά του μουσουλμάνος (στην καταγραφή του είχε δηλώσει ήταν μουσουλμάνος sunni ενώ οι ανιόντες του και οι λοιποί συγγενείς του shii). Έχει φοιτήσει 4 έτη στο Ναυτικό (Πετρελαίου) Πανεπιστήμιο ως ηλεκτρονικός στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν. Αναφορικά με το επαγγελματικό του προφίλ ο προσφεύγων δήλωσε τα εξής: «Έχω δουλέψει στα πετρέλαια ναυτικός στο Υπουργείο Πετρελαίου και Tehran και στην Neka, στο Β. Ιράν για 3 χρόνια έφτιαξα το φυσικό αέριο που στείλαμε στην Τουρκία». Είναι άγαμος. Η πατρική του οικογένεια αποτελείται από του γονείς του, τρεις αδερφούς και δύο αδερφές, οι οποίοι βρίσκονται στην πόλη Ahvaz του Ιράν.

8. Κληθείς να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν, ο προσφεύγων δήλωσε αρχικά, ότι του επιβλήθηκε θανατική ποινή, ερωτηθείς δε εάν έγινε δικαστήριο, απάντησε ότι έγινε χωρίς να του το πουν. Σε ερώτηση του χειριστή από ποιον επεβλήθη η θανατική ποινή, ο προσφεύγων δήλωσε ότι το έχει δει και έχει διαβάσει στις εφημερίδες. Συγκεκριμένα έχει διαβάσει, το 2004-2005, «*εχθρός του Αλλάχ και του προφήτη, κακό για τον πλανήτη, εκτέλεση*» στην τηλεόραση του Khuzestan, και σε διάφορες ειδήσεις, στην «Ιράν Hamsari Keyhan Jome Jam». Ερωτηθείς εάν έγινε κάποιο δικαστήριο ή να εκκρεμεί να γίνει, ο προσφεύγων δήλωσε ότι δεν έχει γίνει ούτε ήρθε κλήση. Επίσης δήλωσε ότι δεν έχει καταδικασθεί ποτέ στο Ιράν. Από το Ιράν έφυγε 2 μήνες αφότου είδε στις ειδήσεις τί τον περίμενε, τον Φεβρουάριο του 2005, και πήγε στην Τουρκία, όπου έζησε έως τον Αύγουστο του 2008, οπότε και ήλθε στην Ελλάδα. Στην Τουρκία πήρε άσυλο από τα UNHCR και περίμενε να πάει στην Αμερική αλλά ήρθαν από το κράτος του Ιράν για να τον πάρουν πίσω λόγω της απόφασης εκτέλεσης. Για τον λόγο αυτό έφυγε από την Τουρκία.

9. Κληθείς να αναφέρει τι πιστεύει ότι θα του συμβεί, αν επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, ο προσφεύγων δήλωσε «Δεν ξέρω, μπορεί να με κάνει κομμάτι κομμάτι να με βασανίσει». Ερωτηθείς από ποιον κινδυνεύει και για

ποιο λόγο, ο προσφεύγων απάντησε «Για να μάθουν πότε που από ποιόν πήραμε εντολή, ξέρω εγώ, δεν θέλω ούτε να φανταστώ.» και, περαιτέρω «Αυτό που έγινε στο Ahvaz, για μένα έβαλε αυτό το λόγο, απεργία ή διαδήλωση, γι αυτό ήθελε να με πιάσουν. Ήμουν ένας διαδηλωτής». Απαντώντας σε διευκρινιστικές ερωτήσεις του χειριστή, ο προσφεύγων δήλωσε ότι η διαδήλωση έγινε το 2003 και ότι συμμετείχε η μισή πόλη, ενώ στην ερώτηση τι αίτημα/αιτήματα είχε η διαδήλωση, απάντησε «Γενικά ανάγκη που έχει ο κόσμος, εμάς τους Άραβες που είμαστε 6 εκατομμύρια στην Ahwaz, ούτε που μας μετρούν ότι υπάρχουμε.».

B2. Ισχυρισμοί του προσφεύγοντος με την προσφυγή και τα επ' αυτής υπομνήματα.

10. Ο προσφεύγων προβάλλει ότι, όπως προκύπτει μετά βεβαιότητας από τις αμετάκλητες αποφάσεις της ελληνικής Δικαιοσύνης και συγκεκριμένα την 205/19.9.2008 Απόφαση του Αρείου Πάγου (Συμβούλιο), την 301/17.2.2017 Απόφαση του Ε. Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, την 16/5.2.2018 Απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών και την 82/11.8.2021 Απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών έχει επιβληθεί ποινή εις βάρος του «74 μαστιγωμάτων σε δημόσια θέα», για αδικήματα που ακόμη και αν υποτεθούν αληθινά έχουν παραγραφεί σύμφωνα με το ελληνικό Δίκαιο, και η οποία ποινή «συνιστά πράξη άσκησης σωματικής βίας και βασανιστηρίων που παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και επιφέρει την απάνθρωπη μεταχείριση αυτού» (σχ. η 16/2018 Απόφαση του Συμβούλιο Εφετών Αθηνών). Συνακολούθως, σε κάθε περίπτωση συντρέχουν οι όροι χορήγησης επικουρικής προστασίας, σύμφωνα με την περίπτωση β' της διάταξης του άρθρου 14 ν. 4939/2022, ενώ δεν συντρέχει στην περίπτωση του λόγος αποκλεισμού, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης του άρθρου 16(3) ν. 4939/2022, καθότι του τα αποδιδόμενα αδικήματα έχουν ήδη παραγραφή με βάση το ελληνικό ποινικό δίκαιο – βλ. την 301/17.2.2017 Απόφαση του Ε' Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου - και σε κάθε περίπτωση επιβολή σωματικής τιμωρίας η οποία αναλύεται σε παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων και βασανιστήρια αποτελεί εξ ορισμού υπέρμετρα δυσανάλογη κύρωση. Περαιτέρω, αναφορικά με τις ποινικές του

καταδίκες στην Ελλάδα, δυνάμει της 2317/2014 Απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, και της 4029/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, προβάλλει οι αποδιδόμενες πράξεις έχουν λάβει χώρα τουλάχιστον προ χρονικού διαστήματος πλέον των 10 ετών, τα αποδιδόμενα αδίκημα είναι μη βίαια και χωρίς σημαντική κοινωνική και ποινική απαξία (κλοπή από σταθμευμένα οχήματα αντικειμένων ευτελούς αξίας), και σε κάθε περίπτωση ο προσφεύγων έχει εκτίσει τις επιβληθείσες ποινές. Κατόπιν τούτου, δεν συντρέχει, κατά τους ισχυρισμούς του, περίπτωση αποκλεισμού του κατά το άρθρο 16 ν. 4939/2022.

11. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων προσκομίζει: α) την 82/11-8-2021 Απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, β) 16/5-2-2018 Απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, γ) 301/17-2-2017 Απόφαση του Ε Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, δ) την 2025/2008 απόφαση του Αρείου Πάγου και ε) τις 2317/2014 και 4029/2015 αποφάσεις του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών. Από τις εν λόγω αποφάσεις προκύπτει ότι ο προσφεύγων διώκεται με το 930873/3/20.12.2016 ένταλμα σύλληψης του Εισαγγελέα της πόλης Αχβάζ του Ιράν, προκειμένου να εκτελεστεί η 9009976112900198 από 31.5.2011, απόφαση του Τμήματος 106 του Δημόσιου Ποινικού Δικαστηρίου της πόλης ΑΗWAZ, με την οποία του επιβλήθηκε συνολική ποινή καθείρξεως 20 ετών, 74 μαστιγώματα σε δημόσια θέα και μόνιμος αποκλεισμός από τις δημόσιες υπηρεσίες για τα αδικήματα της απάτης, του ξεπλύματος μαύρου χρήματος με σκοπό τη διατάραξη της ομαλής λειτουργίας της οικονομίας και υπεξαίρεσης μεγάλων χρηματικών ποινών, σύμφωνα με τα άρθρα 9, 1, 2 105-112 του Ιρανικού Ισλαμικού Ποινικού Κώδικα και 9 του νόμου περί ξεπλύματος μαύρου χρήματος 2007. Κατά την 16/2018 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών «η έκδοση και παράδοση του εκζητουμένου στις ανωτέρω αρμόδιες δικαστικές αρχές του Ιράν για την εκτέλεση της ποινής των 74 μαστιγωμάτων σε δημόσια θέα, συνιστά πράξη άσκησης σωματικής βίας και βασανιστηρίων που παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και επιφέρει την απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση αυτού, με συνέπεια να μην επιτρέπεται, σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν στη νομική σκέψη, η έκδοσή του. Η διαβεβαίωση της Πρεσβείας του Ιράν στην Αθήνα, που περιλαμβάνεται στην από 25.10.2017 ρηματική διακοίνωση, ότι η ποινή του μαστιγώματος δεν θα εκτελεσθεί αλλά θα

μετατραπεί σε χρηματική ποινή, δεν μπορεί να οδηγήσει το Δικαστήριο σε διαφορετική κρίση, ενόψει του ότι δεν αναφέρεται ότι έχει εκδοθεί εκτελεστική ήδη απόφαση για την μετατροπή της εν λόγω ποινής σε χρηματική».

Γ. Αξιολόγηση των ισχυρισμών

12. Δεδομένης της γενικής αρχής του δικαίου, κατά την οποία το «βάρος της απόδειξης φέρει το πρόσωπο που προβάλλει τη σχετική αξίωση» και του γεγονότος ότι «συχνά ο αιτών ενδέχεται να μην έχει τη δυνατότητα να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς του με έγγραφα ή άλλου είδους αποδεικτικά μέσα» η Επιτροπή αξιολόγησε και εξακρίβωσε τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος κατά τα ειδικώς ισχύοντα στη διαδικασία εξέτασης των αιτημάτων ασύλου, δηλαδή το βάρος της απόδειξης «μοιράστηκε ανάμεσα στον αιτούντα και τον εξεταστή»¹.

13. Σύμφωνα με τις οδηγίες της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, κατά την εφαρμογή των κριτηρίων του Άρθρου 1 της Σύμβασης 1951, στις εξατομικευμένες διαδικασίες εξέτασης των αιτημάτων ασύλου, οι υπεύθυνοι να αποφασίσουν, υποχρεούνται να διερευνήσουν και να αξιολογήσουν όλα τα στοιχεία της υπόθεσης. Λόγω της ιδιαίτερα ευάλωτης κατάστασης των αιτούντων άσυλο και των προσφύγων, την ευθύνη της επιβεβαίωσης και της αξιολόγησης των αποδεικτικών στοιχείων φέρουν και οι υπεύθυνοι να αποφασίσουν. Η αδυναμία του αιτούντα άσυλο να θυμηθεί όλες τις ημερομηνίες ή ήσσονος σημασίας λεπτομέρειες, ή ακόμα και οι ήσσονος σημασίας αντιφάσεις, οι επουσιώδεις ασάφειες ή οι λανθασμένες δηλώσεις που δεν ασκούν αποφασιστική επιρροή στην κρίση της υπόθεσης δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται ως καθοριστικοί παράμετροι για την αξιολόγηση και τον καθορισμό της αξιοπιστίας του, αν και μπορεί να συνεκτιμηθούν για τον εν γένει καθορισμό της αξιοπιστίας. Η αξιοπιστία εκτιμάται και καθορίζεται όταν ο αιτών άσυλο έχει επικαλεσθεί ισχυρισμούς που διακρίνονται από συνοχή και ειλικρίνεια και άρα μπορεί να γίνουν πιστευτοί. Αφού ο υπεύθυνος για την εξέταση του αιτήματος ασύλου ικανοποιηθεί με την εν γένει αξιοπιστία του

¹ Εγχειρίδιο Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες για τις διαδικασίες και τα κριτήρια καθορισμού του καθεστώτος των προσφύγων, εκδ. 6η, παρα. 196, σελ. 62-63, εφεξής Εγχειρίδιο UNHCR.

αιτούντα άσυλο, υποχρεούται να εφαρμόσει το ευεργέτημα της αμφιβολίας για τις δηλώσεις ή τους ισχυρισμούς τους οποίους δεν μπορεί να αποδείξει².

14. Η αξιοπιστία των ισχυρισμών του προσφεύγοντος αξιολογήθηκε σε συνάρτηση με το προσωπικό του προφίλ, όπως, μεταξύ άλλων, το μορφωτικό του επίπεδο, το εν γένει πολιτισμικό υπόβαθρό του, συμπεριλαμβανομένης της καταγωγής, της ηλικίας και του φύλου [Για το ζήτημα της αξιοπιστίας βλ. Υ.Α. του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες, *Εγχειρίδιο για τις διαδικασίες και τα κριτήρια καθορισμού του καθεστώτος των προσφύγων*, 2009 (παρ. 95 επ.) και *Ερμηνευτικό σημείωμα της Ύπατης Αρμοστείας: Το βάρος της απόδειξης και η αποδεικτική ισχύς των ισχυρισμών κατά την εξέταση των αιτημάτων ασύλου*, Δεκέμβριος 1998)³.

15. Ως προς τα προσωπικά στοιχεία και τον τόπο καταγωγής του προσφεύγοντος, η Επιτροπή παραθέτει τις εξής πληροφορίες από διεθνείς πηγές: Σύμφωνα με τις διεθνείς πηγές το κράτος του Ιράν, το οποίο ήταν γνωστό ως Περσία μέχρι το 1935, μετατράπηκε σε ισλαμική δημοκρατία το 1979 μετά την ανατροπή της Κυβέρνησης Μοναρχίας και τον εξορισμό του Shah Mohammad Reza Pahlavi⁴. Τοποθετείται στη Μέση Ανατολή και συνορεύει με τον Κόλπο του Ομάν, τον Περσικό Κόσμο και την Κασπία θάλασσα. Συνορεύει με το Αφγανιστάν, την Αρμενία, το Αζερμπαϊτζάν, το Ιράκ, το Πακιστάν, την Τουρκία και το Τουρκμενιστάν⁵. Οι κύριες εθνοτικές ομάδες που υπάρχουν στην χώρα είναι οι Πέρσες (Φαρς), οι Αζέροι, οι Κούρδοι, οι Lur, οι Baloch, οι Άραβες, οι Τουρκμένοι και οι Τούρκοι⁶. Η χώρα διαιρείται διοικητικά στις παρακάτω τριάντα μία επαρχίες: Alborz, Ardabil, Azarbayjan-e Gharbi (West Azerbaijan), Azarbayjan-e Sharqi (East Azerbaijan), Bushehr, Chahar Mahal va Bakhtiari, Esfahan, Fars, Gilan, Golestan, Hamadan, Hormozgan, Ilam, Kerman, Kermanshah, Khorasan-e Jonubi (South Khorasan), Khorasan-e Razavi (Razavi Khorasan), Khorasan-e Shomali (North Khorasan), Khuzestan, Kohgiluyeh va Bowyer Ahmad,

²UNHCR, *Ερμηνεύοντας το Άρθρο 1 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων*, σσ. 5-6, πρόσβαση στις 14/6/2018.

³<http://www.refworld.org/docid/3ae6b3338.html>

⁴ Introduction, Background, Διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο <https://www.W'Cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ir.html>

⁵ Geography, Διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο: [factbook/geos/ir.html](https://www.W'Cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ir.html)

⁶ People and Society, Διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο: <https://www.W'Cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ir.html>

Kordestan, Lorestan, Markazi, Mazandaran, Qazvin, Qom, Semnan, Sistan va Baluchestan, Tehran, Yazd, Zanzan⁷. Επιπρόσθετα, οι γλώσσες που ομιλούνται στο Ιράν είναι τα Περσικά (επίσημη), τα οποία καλούνται και Φαρσί, Azeri Turkic και Τουρκικές διάλεκτοι, Κουρδικά, Gilaki και Mazandarani, Luri, Balochi, Αραβικά και άλλες⁸. Η επίσημη θρησκεία του κράτους είναι η μουσουλμανική. Οι Μουσουλμάνοι είναι σε ποσοστό 98,5%, οι Χριστιανοί 0,7%, οι Μπαχάι 0,3%, οι αγνωστικιστές 0,3% και άλλοι (περιλαμβάνονται Ζωροαστρικοί, Εβραίοι, Ινδουιστές) 0,2% (εκτίμηση 2020)⁹. Επιπλέον, εντοπίστηκε ο τόπος γέννησης και διαμονής του προσφεύγοντος, η πόλη Ahvaz, της επαρχίας Khuzestan του Ιράν¹⁰.

16. Στην προκειμένη περίπτωση, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος αναφορικά με τον τόπο καταγωγής και διαμονής, τα προσωπικά και οικογενειακά του στοιχεία, ήτοι το ονοματεπώνυμο, την ιθαγένεια, τη φυλετική του καταγωγή, τη γλώσσα, το μορφωτικό του επίπεδο και το ταξίδι του προς την Ελλάδα γίνονται δεκτοί από την Επιτροπή, αφού δηλώθηκαν με συνέπεια καθ' όλη τη διάρκεια της επικοινωνίας με τις αρχές ασύλου, δεν παρουσιάζουν λογικά κενά και αντιφάσεις, ενώ από τον διοικητικό φάκελο δεν προέκυψαν στοιχεία που να τους καθιστούν μη αξιόπιστους.

17. Αναφορικά με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του διότι εκκρεμεί σε βάρος του καταδικαστική απόφαση που επιβάλλει θανατική ποινή, λόγω της συμμετοχής του σε διαδήλωση που έλαβε χώρα το 2003 στην πόλη Ahvaz, η Επιτροπή παραθέτει τις εξής πληροφορίες από διεθνείς πηγές σχετικά με την πραγματοποίηση διαδηλώσεων στην πόλη Ahvaz κατά το έτος 2003: Αρκετές πηγές αναφέρουν διαδηλώσεις τον Μάρτιο, τον Ιούνιο και τον Ιούλιο του

⁷ Government, Διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο: [factbook/geos/ir.html](https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ir.html)
<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ir.html>

⁸ Persian Language, Διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο: <https://www.britannica.com/topic/Persian-language>

⁹ CIA World Factbook, People and Society, Religions, <https://www.cia.gov/the-world-factbook/countries/iran/#people-and-society> Page last updated: April 09, 2025

¹⁰ Ahvaz - Wikipedia,
<https://en.wikipedia.org/wiki/Ahvaz#:~:text=Ahvaz%20%28Persian%3A%20%D8%A7%D9%87%D9%88%D8%A7%D8%B2%3B%20%5B%CA%94%C3%A6h%CB%88v%C9%92%CB%90z%5D%20%E2%93%98%29%20%5Ba%5D%20is%20a,over%201.3%20million%20people%20within%20its%20metropolitan%20area.>

2003¹¹. Σύμφωνα με το Ίδρυμα Heinrich Böll, οι διαμαρτυρίες το καλοκαίρι εξαπλώθηκαν στο Ahwaz στις 11 Ιουνίου, άλλες πηγές αναφέρουν διαδηλώσεις στις 13 και 14 Ιουνίου: IRNA: «Πάνω από 700 άνθρωποι εδώ στο Ahwaz, στο νοτιοδυτικό Ιράν, πραγματοποίησαν διαδήλωση το απόγευμα της Δευτέρας ενάντια στον αμερικανοβρετανικό πόλεμο στο Ιράκ. Οι διαδηλωτές, φωνάζοντας συνθήματα όπως «Θάνατος στην Αμερική», «Θάνατος στο Ισραήλ» και «Θάνατος στη Βρετανία», συγκεντρώθηκαν μπροστά από το θρησκευτικό σεμινάριο της πόλης για να εκφράσουν την οργή τους για την εκστρατεία των ΗΠΑ κατά του Ιράκ¹². «Ο εξωτερικός λόγος για τις φοιτητικές διαμαρτυρίες που ξέσπασαν στις 10 Ιουνίου ήταν τα σχέδια ιδιωτικοποίησης της κυβέρνησης στα πανεπιστήμια της χώρας. Αλλά όπως συμβαίνει συχνά με τις φοιτητικές διαμαρτυρίες, αυτές οδήγησαν επίσης σε πολιτικές διαδηλώσεις που κατευθύνθηκαν εναντίον ολόκληρου του συστήματος. [...] Την επόμενη μέρα, η αναταραχή εξαπλώθηκε σε άλλες μεγάλες πόλεις όπως το Ισφαχάν, το Σιράζ, το Αχβάζ και το Μασάντ. Υπήρξαν συγκρούσεις με την αστυνομία και ισλαμιστές κακοποιούς». «Αντικυβερνητικές διαδηλώσεις ξέσπασαν στην περιοχή Kian-Pars του Ahwaz χθες το βράδυ. Οι διαδηλωτές εξέφρασαν την υποστήριξη και την αλληλεγγύη τους στους νέους και τους φοιτητές στην Τεχεράνη στην εξέγερσή τους φωνάζοντας συνθήματα εναντίον κληρικών ηγετών.». «Τα εγχώρια μέσα ενημέρωσης ανέφεραν χθες συγκεντρώσεις χιλιάδων φοιτητών και άλλων ανθρώπων στις πόλεις Ισφαχάν, Σιράζ και Αχβάζ για την υποστήριξη των διαδηλώσεων της Τεχεράνης».

18. Αναφορικά με την γενικότερη κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πολιτικών ελευθεριών στο Ιράν σημειώνονται τα εξής: Στο Ιράν η εξουσία ασκείται από τον Ανώτατο Ηγέτη, τον Ayatollah Ali Khamenei και μη εκλεγμένους θεσμούς που ελέγχονται από αυτόν. Οι κρατικές δυνάμεις ασφαλείας και τα δικαστήρια διαδραματίζουν αποφασιστικό ρόλο στην καταπίεση των αντιφρονούντων και στον περιορισμό των πολιτικών και ατομικών ελευθεριών. Περίπου 4.900 άτομα κρατούνταν το 2018 λόγω συμμετοχής τους σε αντί-κυβερνητικές διαδηλώσεις που ξέσπασαν λόγω της

¹¹ ACCORD – Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (Author): “a-4446 (ACC-IRN-4446)”, Document #1412093 - ecoi.net, <https://www.ecoi.net/en/document/1412093.html>

¹² <http://www.boell.de/downloads/presse/iran-report072003.pdf>

χειροτέρευσης της οικονομίας, αλλά και κατά των περιορισμών των ατομικών ελευθεριών¹³. Το 2016, οι αρχές διεξήγαν την μεγαλύτερη μαζική εκτέλεση στο Ιράν εδώ και χρόνια. Το καθεστώς διατήρησε περιορισμούς στην ελευθερία της έκφρασης, τόσο διαδικτυακά όσο και μη διαδικτυακά, και προέβη σε συλλήψεις δημοσιογράφων, bloggers, ακτιβιστών εργατικών σωματείων και ατόμων με διπλή υπηκοότητα που επισκέπτονται τη χώρα, με κάποιους από αυτούς να αντιμετωπίζουν βαριές ποινές φυλάκισης. Οι σκληροπυρηνικές δυνάμεις που ελέγχουν ισχυρούς φορείς, συμπεριλαμβανομένου του δικαστικού σώματος και της σωματοφυλακής των Φρουρών της Επανάστασης βρίσκονται πίσω από πολλές διώξεις. Δεν υπήρξαν ενδείξεις ότι ο Πρόεδρος Χασάν Ρουχάνι, ήταν πρόθυμος ή ικανός να αποτρέψει τις καταπιεστικές δυνάμεις και να παραχωρήσει τις κοινωνικές ελευθερίες που είχε υποσχεθεί. Οι ηγέτες της αντιπολίτευσης Mir Hossein Mousavi, η σύζυγός του Zahra Rahnavard και ο μεταρρυθμιστής κληρικός Mehdi Karroubi παρέμειναν σε κατ' οίκον περιορισμό από το 2011 χωρίς να κατηγορηθούν ή να τεθούν σε δίκη. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν ανέφεραν τίποτα σχετικά ούτε μετέδιδαν ειδήσεις για τον πρώην πρόεδρο Mohammad Khatami, άλλη μία σημαντική ρεφορμιστική φιγούρα.

19. Αναφορικά με τα πολιτικά δικαιώματα αναφέρεται μεταξύ άλλων:

«Οι εκλογές στο Ιράν δεν είναι ελεύθερες και δίκαιες, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα. Το Συμβούλιο Κηδεμονίας (Guardianship Council), που ελέγχεται από συντηρητικούς της σκληρής γραμμής, ελέγχει όλους τους υποψήφιους για το κοινοβούλιο, την Προεδρία και τη Συνέλευση Εμπειρογνημόνων - ένα σώμα 86 κληρικών που εκλέγονται με οκταετή θητεία με λαϊκή ψηφοφορία. Το εν λόγω συμβούλιο έχει απορρίψει στο παρελθόν υποψηφίους που δεν θεωρούνται έμπιστοι ή απόλυτα πιστοί, καθώς και γυναίκες που επιθυμούν να εκλεγούν στις προεδρικές εκλογές. Ως αποτέλεσμα, οι Ιρανοί έχουν περιορισμένες ελευθερίες στο να εκλέγουν την κυβέρνηση τους». Η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εξακολούθησε να είναι εξαιρετικά άσχημη και σε ορισμένους τομείς παρουσίασε χειροτέρευση. Κατά το 2018 αναφέρθηκαν 215 εκτελέσεις. Η κυβέρνηση συνέχισε να εφαρμόζει την

¹³ Freedom House: Freedom in the World 2019 - Iran, 4 February 2019
<https://www.ecoi.net/en/document/2006369.html>

θανατική ποινή για εγκλήματα που δεν πληρούν τα διεθνή νομικά πρότυπα και χωρίς να υπάρχει δίκαιη δίκη, για παράδειγμα εκτέλεσε ανήλικους, προέβη σε εξωδικαστικές εκτελέσεις, συστηματική χρήση βασανιστηρίων, ενώ αναφέρθηκαν απειλητικές για τη ζωή συνθήκες κράτησης και συστηματική αυθαίρετη κράτηση. Επίσης αναφέρονται σοβαρότατοι περιορισμοί στην ελευθερία της έκφρασης και στο δικαίωμα του συναθροίζεσθαι. Μεταξύ των ατόμων που κρατούνται υπάρχουν πολλές χιλιάδες πολιτικών αντιφρονούντων.

20. Η κυβέρνηση συχνά αποδίδει σε πολιτικούς αντιφρονούντες κατηγορίες για την διάπραξη διαφόρων ασαφών εγκλημάτων, όπως «αντιεπαναστατική δράση», «διαφθορά στη γη» («corruption on earth- fisad fil-arz»), «υποστήριξη διεθνούς αλαζονείας», «εγκλήματα κατά του Ισλάμ», «εχθρότητα κατά του Θεού» (moharebeh)». Οι εισαγγελείς επιβάλλουν αυστηρές τιμωρίες σε όσους ασκούν κριτική στην κυβέρνηση, ακόμη και για μη σοβαρές παραβιάσεις. Τα πολιτικά εγκλήματα ορίζονται ως πράξεις που προσβάλλουν την κυβέρνηση, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η διασπορά ψευδών με σκοπό την αναμόρφωση της εσωτερικής και διεθνούς πολιτικής του Ιράν. Πράξεις που διαπράττονται με σκοπό να βλάψουν τις βάσεις του καθεστώτος, θεωρούνται εγκλήματα κατά της εθνικής ασφάλειας. Και κατά το 2018 και 2019, η κυβέρνηση προέβη σε συλλήψεις φοιτητών, δημοσιογράφων, δικηγόρων, πολιτικών ακτιβιστών, μελών θρησκευτικών μειονοτήτων, υπερμάχων των δικαιωμάτων των γυναικών, με κατηγορίες για διάπραξη εγκλημάτων κατά της «εθνικής ασφάλειας». Όσοι κατηγορούνται για πολιτικά εγκλήματα διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο να υποστούν βασανιστήρια και κακομεταχείριση κατά την κράτηση τους. Πολιτικοί κρατούμενοι συχνά φυλακίζονται μακριά από τις οικογένειες τους, δεν έχουν δικαίωμα επικοινωνίας και κρατούνται σε απομόνωση για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Συχνά κρατούνται μαζί με βίαιους εγκληματίες και με άτομα που πάσχουν από μεταδοτικές ασθένειες. Υπάρχουν αναφορές για άτομα που κρατήθηκαν για χρόνια με ψευδείς κατηγορίες.¹⁴ Οι αρχές παραβιάζουν

¹⁴ USDOS – US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2019 - Iran, 11 March 2020 <https://www.ecoi.net/en/document/2026339.html>,

USDOS – US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2018 - Iran, 13 March 2019, διαθέσιμο: <https://www.ecoi.net/en/document/2004255.html> , Freedom House: Freedom in the World 2020 - Iran, 4 March 2020, <https://www.ecoi.net/en/document/2025928.html>

συστηματικά το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή, το απόρρητο των επικοινωνιών και την ελευθερία της έκφρασης. Το Σύνταγμα ορίζει ότι «η υπόληψη, η ζωή, η περιουσία, [και] η κατοικία» προστατεύονται από παραβιάσεις, εκτός από τις περιπτώσεις «που προβλέπονται από το νόμο». Η κυβέρνηση παραβίαζε συνήθως αυτό το δικαίωμα. Οι δυνάμεις ασφαλείας παρακολούθησαν τις κοινωνικές δραστηριότητες των πολιτών, εισήλθαν σε σπίτια, γραφεία και χώρους λατρείας, παρακολούθησαν τηλεφωνικές συνομιλίες και διαδικτυακές επικοινωνίες και άνοιξαν την αλληλογραφία των πολιτών χωρίς την άδεια δικαστηρίου. Η κυβέρνηση συνέλαβε επίσης επανειλημμένα τα μέλη των οικογενειών ακτιβιστών ως μορφή εκφοβισμού και εκδίκησης. Η κυβέρνηση παρακολουθεί τις συναντήσεις, κινήσεις και επικοινωνίες των πολιτών της και συχνά κατηγορήσε άτομα για εγκλήματα κατά της εθνικής ασφάλειας και για προσβολή του καθεστώτος, επικαλούμενη επιστολές, email και άλλες δημόσιες και ιδιωτικές επικοινωνίες. Οι αρχές απείλησαν με σύλληψη ή τιμωρία την έκφραση ιδεών ή εικόνων που θεωρούσαν ότι παραβιάζουν τον νομικό ηθικό κώδικα.¹⁵ Σημαντικά ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων το 2021 περιλάμβαναν: παράνομες ή αυθαίρετες δολοφονίες από την κυβέρνηση και τους πράκτορές της, συνηθέστερα εκτελέσεις για εγκλήματα που δεν πληρούν το διεθνές νομικό πρότυπο των «πιο σοβαρών εγκλημάτων» ή για εγκλήματα που διαπράχθηκαν από ανήλικους παραβάτες, καθώς και μετά από δίκες χωρίς δέουσα διαδικασία· αναγκαστική εξαφάνιση που αποδίδεται στην κυβέρνηση και τους πράκτορές της· βασανιστήρια ή σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση από την κυβέρνηση και τους πράκτορές της· αυθαίρετη σύλληψη ή κράτηση· σκληρές και απειλητικές για τη ζωή συνθήκες φυλάκισης· πολιτικοί κρατούμενοι· αντίποινα με πολιτικά κίνητρα κατά ατόμων σε άλλη χώρα, συμπεριλαμβανομένων δολοφονιών, απαγωγών ή βίας· σοβαρά προβλήματα με την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, ιδιαίτερα των επαναστατικών δικαστηρίων· παράνομη παρέμβαση στο ιδιωτικό απόρρητο· τιμωρία μελών της οικογένειας για αδικήματα που φέρονται να διαπράχθηκαν από ένα μέλος· αυστηροί περιορισμοί στην ελεύθερη έκφραση και τα μέσα ενημέρωσης, συμπεριλαμβανομένης της βίας,

¹⁵ 6USDOS – US Department of State: Country Report on Human Rights Practices 2019 - Iran, 11 March 2020 <https://www.ecoi.net/en/document/2026339.html>, Freedom House: Freedom in the World 2020 - Iran, 4 March 2020, <https://www.ecoi.net/en/document/2025928.html>

των απειλών για βία και των αδικαιολόγητων συλλήψεων και διώξεων κατά δημοσιογράφων, λογοκρισία · σοβαροί περιορισμοί στην ελευθερία του Διαδικτύου· ουσιαστική παρέμβαση στην ελευθερία του συνέρχεσθαι και της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι· αυστηροί περιορισμοί στη θρησκευτική ελευθερία· αδυναμία των πολιτών να αλλάξουν την κυβέρνησή τους ειρηνικά μέσω ελεύθερων και δίκαιων εκλογών· σοβαροί και παράλογοι περιορισμοί στην πολιτική συμμετοχή· σοβαρή κυβερνητική διαφθορά· σοβαροί περιορισμοί ή παρενόχληση εγχώριων ή διεθνών οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων· έλλειψη ουσιαστικής έρευνας και λογοδοσίας για τη βία κατά των γυναικών· εμπορία ανθρώπων· βία κατά των εθνοτικών μειονοτήτων· εγκλήματα που στοχεύουν λεσβίες, ομοφυλόφιλους, αμφιφυλόφιλους, τρανς, queer άτομα¹⁶.

21. Περαιτέρω, αναφορικά με την εσωτερική αξιοπιστία του ισχυρισμού του προσφεύγοντος περί κινδύνου για τη ζωή του λόγω θανατικής ποινής που εκκρεμεί σε βάρος του εξαιτίας της συμμετοχής του σε διαδήλωση, η Επιτροπή σημειώνει ότι οι απαντήσεις του σε καίρια ερωτήματα δεν χαρακτηρίζονται από σαφήνεια και ευλογοφάνεια, ενώ υπέπεσε και σε λογικά κενά, τα οποία κλονίζουν την αξιοπιστία του. Η αφήγηση του προσφεύγοντος, που είναι το βασικό αποδεικτικό μέσο για την αξιολόγηση των ισχυρισμών του, είναι γενική, στερείται λεπτομερειών και συνεκτικότητας και δεν παραπέμπει σε βιωμένη εμπειρία. Πιο συγκεκριμένα, προσφεύγων δήλωσε αρχικά, ότι έγινε δικαστήριο στη χώρα του, χωρίς να του το πουν και ότι του επιβλήθηκε θανατική ποινή, ενώ σε άλλο σημείο της συνέντευξης, ερωτηθείς εάν έγινε κάποιο δικαστήριο ή εάν εκκρεμεί να γίνει, δήλωσε ότι δεν έχει γίνει ούτε ήρθε κλήση. Επίσης, στο τέλος της συνέντευξης, απαντώντας σε σχετική ερώτηση του χειριστή, δήλωσε ότι δεν έχει καταδικασθεί ποτέ στο Ιράν. Ακόμα, ερωτηθείς από ποιον επιβλήθηκε η θανατική ποινή, ο προσφεύγων δήλωσε αόριστα ότι το έχει δει και έχει διαβάσει στις εφημερίδες. Περαιτέρω, ερωτηθείς από ποιον κινδυνεύει σε περίπτωση επιστροφής του στο Ιράν, και για ποιο λόγο, ο προσφεύγων απάντησε αόριστα και γενικόλογα *«Για να μάθουν πότε που από ποιόν πήραμε εντολή, ξέρω εγώ, δεν θέλω ούτε να φανταστώ.»* και, περαιτέρω

¹⁶ USDOS – US Department of State: 2021 Country Report on Human Rights Practices: Iran, 12 April 2022 <https://www.ecoi.net/en/document/2071128.html>

«Αυτό που έγινε στο Ahvaz, για μένα έβαλε αυτό το λόγο, απεργία ή διαδήλωση, γι αυτό ήθελε να με πιάσουν. Ήμουν ένας διαδηλωτής». Απαντώντας σε διευκρινιστικές ερωτήσεις του χειριστή, ο προσφεύγων δήλωσε ότι η διαδήλωση έγινε το 2003 και ότι συμμετείχε η μισή πόλη, ενώ στην ερώτηση τι αίτημα/αιτήματα είχε η διαδήλωση, απάντησε, επίσης, χωρίς παράθεση ειδικότερων πληροφοριών «Γενικά ανάγκη που έχει ο κόσμος, εμάς τους Άραβες που είμαστε 6 εκατομμύρια στην Ahwaz, ούτε που μας μετρούν ότι υπάρχουμε.». Οι σχετικοί ισχυρισμοί του προσφεύγοντος χαρακτηρίζονται από ανεπάρκεια πληροφοριών, αποσπασματικότητα, και έλλειψη λεπτομερειών αναφορικά με τα προσωπικά του βιώματα, ενώ σε διευκρινιστικές ερωτήσεις που του τέθηκαν, ο προσφεύγων δεν παρείχε επαρκώς επεξηγηματικές πληροφορίες και επί μέρους λεπτομέρειες κι ως εκ τούτου, οι σχετικοί του υπό εξέταση ουσιώδους πραγματικού περιστατικού ισχυρισμοί του, δεν εκτιμώνται ως εσωτερικά αξιόπιστοι. Κατόπιν τούτων, η Επιτροπή δεν δέχεται τον εν λόγω ισχυρισμό του προσφεύγοντος.

22. Περαιτέρω, **αναφορικά με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος, κατά την καταγραφή του αιτήματός του, ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του διότι εκκρεμεί σε βάρος του θανατική ποινή επειδή κατηγορήθηκε ότι ανήκει στο κόμμα KHALGH ARAB που αντιπολιτεύεται την κυβέρνηση** και ότι έχουν, ήδη, εκτελέσει 2.000 άτομα που ανήκαν στο εν λόγω κόμμα, καθώς και ότι υπάρχει φωτογραφία του με τη θανατική ποινή και ότι, σε περίπτωση που επιστρέψει, θα τον εκτελέσουν, η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο εν λόγω ισχυρισμός του προσφεύγοντος δεν επαναλήφθηκε κατά τη συνέντευξή του. Τούτο δε, παρά το γεγονός ότι ο προσφεύγων κλήθηκε να προσθέσει, εάν επιθυμούσε, ο,τιδήποτε άλλο σχετικό με την υπόθεσή του. Πέραν τούτου, κατόπιν έρευνας σε διεθνείς πηγές σχετικά με τα κόμματα στο Ιράν, δεν ανευρέθη το εν λόγω κόμμα¹⁷. Καμία αναφορά δεν βρέθηκε ούτε για ομάδα με την επωνυμία " Khalgh-e Arab minority " (χρησιμοποιήθηκαν διάφορες ορθογραφίες)¹⁸. Εξάλλου, όπως ήδη

¹⁷ [Political Parties | Iran Data Portal](https://irandataportal.syr.edu/political-parties), <https://irandataportal.syr.edu/political-parties>
[List of political parties in Iran - Wikipedia](https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_political_parties_in_Iran),
https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_political_parties_in_Iran

¹⁸ [IRB – Immigration and Refugee Board of Canada \(Author\): "Reports of discrimination against Arabs, particularly in Abadan and Tehran; information on the "Khalgh-e Arab minority" in Tehran \(1990-](#)

εκτέθηκε στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι εκκρεμεί σε βάρος του καταδικαστική απόφαση που επιβάλλει τη θανατική ποινή, κρίθηκε αναξιόπιστος. Κατόπιν τούτων, δεν θεμελιώνεται ούτε η εσωτερική ούτε η εξωτερική αξιοπιστία του σχετικού ισχυρισμού του προσφεύγοντος και η Επιτροπή δεν τον κάνει δεκτό.

23. Όσον αφορά τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος, όπως αυτός διατυπώθηκε με το από 16.5.2025 υπόμνημά του, ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του διότι έχει καταδικαστεί με απόφαση ποινικού Δικαστηρίου του Ιράν σε ποινή σωματικής τιμωρίας, και δη σε 74 μαστιγώματα σε δημόσια θέα, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη την προσκομισθείσα 16/5.2.2018 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών τον αποδέχεται ως αξιόπιστο.

24. Σχετικά με την αντιμετώπιση των επιστραφέντων γενικά στο Ιράν: Το Δανέζικο Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, το Landinfo και η Υπηρεσία Μετανάστευσης της Δανίας στην κοινή τους έκθεση, βάσει πληροφοριών σημείωσαν ότι ο κ. HosseinAbdy, Διευθυντής του Τμήματος Διαβατηρίων και Θεωρήσεων, τόνισε ότι το ιρανικό σύνταγμα επιτρέπει στους Ιρανούς να ζουν όπου το επιθυμούν. Δεν είναι ποινικό αδίκημα στο Ιράν για οποιονδήποτε ιρανό να ζητήσει άσυλο σε άλλη χώρα. Ανέφερε επίσης ότι περίπου το 60% των Ιρανών που έχουν άσυλο σε άλλες χώρες, πηγαινοέρχονται μεταξύ του Ιράν και άλλων χωρών». ¹⁹Ο Mirfakhar, γενικός διευθυντή Προξενικών Υποθέσεων στο Υπουργείο Εξωτερικών του Ιράν. δήλωσε ότι «Πρόσωπο που έχει εγκαταλείψει το Ιράν παράνομα και δεν είναι εγγεγραμμένο στον κατάλογο εκείνων που δεν μπορούν να εγκαταλείψουν το Ιράν δεν θα αντιμετωπίσουν προβλήματα με τις αρχές κατά την επιστροφή, αν και μπορεί να του επιβληθεί πρόστιμο.» Ωστόσο δεν διευκρινίζεται τι γίνεται με εκείνους

2001) [IRN38113.E]”, Document #1241705 - [ecoi.net](https://www.ecoi.net/en/document/1241705.html), <https://www.ecoi.net/en/document/1241705.html>

¹⁹UK Home Office, Country Policy and Information Note Iran: Illegal exit Version 5.0 February 2019, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/852768/cpin-iran-illegal-exit_-_ext.pdf, par.6.1.1 ; Danish Immigration Service (DIS), Norwegian Landinfo and Danish Refugee Council (DRC), ‘Iran – On Conversion to Christianity, Issues concerning Kurds and Post-2009 Election Protestors as well as Legal Issues and Exit Procedures, Joint report from the Danish Immigration Service, the Norwegian LANDINFO and Danish Refugee Council’s fact-finding mission to Tehran, Iran, Ankara, Turkey and London, United Kingdom, 9 November to 20 November 2012 and 8 January to 9 January 2013’, February 2013, <https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/A8C2C897-1CA9-49D1-BA32-EC3E599D646D/0/Iranendeligudgave.pdf>, p. 69

οι οποίοι δεν δύνανται να πληρώσουν το εν λόγω πρόστιμο. Ο Mirfakhar πρόσθεσε ότι «σε πρόσωπο που έχει διαπράξει έγκλημα και έχει εγκαταλείψει το Ιράν παράνομα θα ασκηθεί ποινική δίωξη για το έγκλημα που διαπράχθηκε προηγουμένως και όχι για παράνομη έξοδο από τη χώρα.»²⁰ Ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης δήλωσε επίσης σε διερευνητική αποστολή του ότι «οι Ιρανοί που έχουν εγκαταλείψει τη χώρα με τα διαβατήριά τους και έχουν επιστραφεί με ταξιδιωτικό έγγραφο του Laissez-passer ανακρίνονται από την αστυνομία μετανάστευσης στο αεροδρόμιο» για μερικές ώρες. Ωστόσο, αυτή η πηγή υποστηρίζει ότι κανένας δεν συνελήφθη κατά την επιστροφή του υπό το καθεστώς Laissez-passer.²¹ Αντίθετα, σε έκθεση της ΜΚΟ με έδρα τη Νορβηγία, της Iran Human Rights, αναφέρεται ότι οι ιρανικές αρχές πρόσφατα ανακοίνωσαν ότι οι Ιρανοί αιτούντες άσυλο στο εξωτερικό θα πρέπει να κατηγορηθούν για «διάδοση ψευδούς προπαγάνδας κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν» και να τιμωρηθούν για αυτό.²² Ωστόσο δεν μπόρεσε να διασταυρωθεί η ανακοίνωση αυτή με πραγματικά γεγονότα. Σύμφωνα με έκθεση του Αυστραλιανού Δικαστηρίου για προσφυγικά θέματα «κάποιοι επαναπατριζόμενοι από την Αυστραλία και από αλλού έχουν υποστεί διάφορες μορφές κακομεταχείρισης από τις αρχές κατά την επιστροφή, από την παρακολούθηση, την ανάκριση και την κράτησή τους».²³ Το Αυστριακό Κέντρο Έρευνας και Τεκμηρίωσης για τη Χώρα Προέλευσης και το Άσυλο (ACCORD) αναφέρει ότι η πρακτική των ιρανικών αρχών για την αντιμετώπιση των αιτούντων άσυλο είναι «αυθαίρετη» και «απρόβλεπτη». Στο πλαίσιο της ίδιας της έκθεσης και σύμφωνα με Ιρανό δικαστή «εκείνοι που επιστρέφουν στο Ιράν και των οποίων η αίτηση ασύλου έχει απορριφθεί, ανακρίνονται, ανεξάρτητα από το εάν ήταν πολιτικά ενεργοί στο Ιράν ή στο εξωτερικό» και ότι «κρατούνται για αρκετές ημέρες μέχρι η

²⁰ United Kingdom: Home Office, *Country Information and Guidance - Iran: Illegal Exit*, July 2016, Version 4.0, available at: <http://www.refworld.org/docid/578f67424.html>

²¹ IRB - Immigration and Refugee Board of Canada: Iran: Treatment by Iranian authorities of failed refugee claimants and family members of persons who have left Iran and claimed refugee status (2011-February 2015) [IRN105089.E], 10 March 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net/local_link/299636/422216_en.html)) http://www.ecoi.net/local_link/299636/422216_en.html

²² Iran Human Rights (IHR). 23 March 2011. "A Kurdish Asylum Seeker Extradited from Norway to Iran Is in Danger of Torture and Ill-Treatment at Tehran's Evin Prison.", <http://iranhr.net/2011/03/a-kurdish-asylum-seeker-extradited-from-norway-to-iran-is-in-danger-of-torture-and-ill-treatment-at-tehrans-evin-prison/>

²³ Australia. 19 August 2010. Australian Government Refugee Review Tribunal. *Country Advice: Iran*, http://www.ecoi.net/file_upload/1788_1294672806_im37255-1.pdf

αστυνομία να επαληθεύσει ότι δεν είχαν καμία πολιτική ανάμειξη, και έπειτα απελευθερώνονται».²⁴

25. Σύμφωνα με διεθνείς παρατηρητές, οι ιρανικές αρχές έχουν ελάχιστο ενδιαφέρον για τη δίωξη απορριφθέντων αιτούντων άσυλο για δραστηριότητες που πραγματοποιήθηκαν εκτός Ιράν, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που σχετίζονται με ισχυρισμούς διεθνούς προστασίας. Αυτό περιλαμβάνει την ανάρτηση σχολίων στα κοινωνικά μέσα επικριτικών για την κυβέρνηση—η ισχυρή λογοκρισία στο διαδίκτυο έχει ως αποτέλεσμα οι περισσότεροι Ιρανοί να μην τα δούν ποτέ—την μεταστροφή στον Χριστιανισμό, ή την συμμετοχή σε δραστηριότητες ΛΟΑΤΚΙ. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το επίπεδο κινδύνου για το άτομο θα είναι το ίδιο με αυτό που διατρέχει οποιονδήποτε άλλο άτομο στο Ιράν με το ίδιο προφίλ. Εκείνοι με προϋπάρχον υψηλό προφίλ ενδέχεται να αντιμετωπίσουν μεγαλύτερο κίνδυνο αν έρθουν στην επίσημη προσοχή των αρχών κατά την επιστροφή στο Ιράν, ιδιαίτερα οι πολιτικοί ακτιβιστές.²⁵ Σύμφωνα με το άρ. 34 του Ποινικού Κώδικα, η ποινή για την έξοδο από το χώρα χωρίς έγκυρο διαβατήριο (ή παρόμοιο ταξιδιωτικό έγγραφο) είναι μεταξύ ενός και τριών ετών φυλάκισης ή πρόστιμο μεταξύ 100.000 και 500.000 ριάλ Ιράν. Ειδικό δικαστήριο που βρίσκεται στο αεροδρόμιο Mehrabad της Τεχεράνης ασχολείται με τέτοιες περιπτώσεις... Το δικαστήριο αξιολογεί το ιστορικό του ατόμου, την ημερομηνία αποχώρησής του από τη χώρα, τον λόγο της παράνομης αναχώρησής του, την ενδεχόμενη σύνδεσή του με οργανώσεις ή άλλες ομάδες καθώς και οποιεσδήποτε άλλες περιστάσεις. Η διαδικασία αυτή ισχύει και για τους ανθρώπους που απελαύνονται στο Ιράν και οι οποίοι δεν διαθέτουν διαβατήριο που να περιλαμβάνει θεώρηση εξόδου. Η παράνομη έξοδος από τη χώρα συχνά τιμωρείται σε συνδυασμό με άλλες παραβάσεις »²⁶.

²⁴ Austrian Center for Country of Origin & Asylum Research and Documentation (ACCORD). September 2013. *Iran: COI Compilation*. <http://www.refworld.org/docid/522ec5aa4.html>, sel.141

²⁵ Australian Department of Foreign Affairs and Trade (DFAT), DFAT Country Information Report Iran, 7 June 2018, <https://dfat.gov.au/about-us/publications/Documents/country-information-report-iran.pdf>, σελ. 49 ; UK Home Office, Country Policy and Information Note Iran: Illegal exit Version 5.0 February 2019, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/852768/cpin-iran-illegal-exit_-_ext.pdf, par.6.1.2

²⁶ Australian Department of Foreign Affairs and Trade (DFAT), DFAT Country Information Report Iran, 7 June 2018, <https://dfat.gov.au/about-us/publications/Documents/country-information-report-iran.pdf>, σελ. 50-51 ; UK Home Office, Country Policy and Information Note Iran: Illegal exit Version 5.0 February

26. Κατάσταση ασφαλείας στο Ιράν. Σχετικά με την κατάσταση ασφαλείας στο Ιράν, σε δημοσίευση του ACLED με ημερομηνία 4.7.2025, σχετικά με την πρόσφατη σύρραξη Ιράν – Ισραήλ, εκτίθενται τα ακόλουθα: Η ένταση της επίθεσης του Ισραήλ εναντίον του Ιράν δεν είχε προηγούμενο, αποτέλεσε δε τη σοβαρότερη πρόκληση ασφάλειας που αντιμετώπισε η Ισλαμική Δημοκρατία μετά τον πόλεμο Ιράν - Ιράκ. Συνολικά, το Ισραήλ διεξήγε περίπου 360 επιθέσεις σε 27 ιρανικές επαρχίες. Πολλές από αυτές τις επιθέσεις περιλάμβαναν πολλαπλά χτυπήματα μέσω αέρος σε διαφορετικούς στόχους στην ίδια πόλη. Πάνω από 150 διαφορετικές τοποθεσίες έγιναν στόχοι μέσα σε 12 ημέρες. Η ένταση των επιθέσεων στην ιρανική πρωτεύουσα, την Τεχεράνη, ήταν ιδιαίτερα αξιοσημείωτες: Περίπου το 1/3 των βίαιων επεισοδίων προερχόμενων από το Ισραήλ έλαβαν χώρα στην επαρχία της Τεχεράνης και η πλειοψηφία τους στην πρωτεύουσα. 17 από τις 22 περιοχές της Τεχεράνης δέχθηκαν επίθεση. Το Ισραήλ εξασφάλισε πολύ γρήγορα τον έλεγχο του αεροπορικού χώρου από τα δυτικά της χώρας προς την Τεχεράνη, αποκτώντας αποφασιστικό πλεονέκτημα. Αρχικά χρησιμοποίησε τα πιο εξελιγμένα αεροπλάνα stealth και με τη βοήθεια πληροφοριών ακριβείας σε πραγματικό χρόνο και την ευρεία χρήση μικρών drones που η Μοσάντ είχε βάλει παράνομα μέσα στο Ιράν, προκάλεσε μεγάλη ζημιά στις εγκαταστάσεις των ραντάρ αεράμυνας του Ιράν και στις μπαταρίες των πυραύλων εδάφους αέρος.....Το ACLED καταγράφει πάνω από 160 αεροπορικές επιδρομές σε στρατιωτικούς στόχους και 10 σε βάσεις της αστυνομίας. Πριν οι στρατιωτικές δυνάμεις των ΗΠΑ επιτεθούν στις πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ιράν στις 22.6, το Ισραήλ είχε ήδη επιτύχει περίπου 12 επιθέσεις στην πυρηνική υποδομή του Ιράν. Επιπροσθέτως, το Ισραήλ είχε ως στόχους διάφορα κυβερνητικά κτίρια, περιλαμβανομένων των Υπουργείων Άμυνας, Πληροφοριών και Πετρελαίου, όπως και το αρχηγείο του ιρανικού ραδιοτηλεοπτικού πρακτορείου.

27. Εν κατακλείδι, οι επιθέσεις του Ιράν ήταν στοχευμένες και ακριβείς, παρόλα αυτά πολλοί άμαχοι σκοτώθηκαν ή τραυματίστηκαν. Οργανισμοί για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σημείωσαν ότι περίπου 40% των απωλειών – περίπου 440 άνθρωποι από τους 1.100 που σκοτώθηκαν –

ήταν άμαχοι. Ανάμεσα στα περιστατικά με τους περισσότερους θανάτους ήταν η επίθεση στη φυλακή Ενίν, όπου κρατούντο πολλοί αντικαθεστωτικοί. Το Ισραήλ περιέγραψε τη φυλακή ως «σύμβολο της τυραννίας», αλλά η επίθεση κατέληξε στο θάνατο περισσότερων από 70 ανθρώπων, μεταξύ των οποίων προσωπικό, κρατούμενοι και επισκέπτες από τις οικογένειες των κρατουμένων. Χιλιάδες κάτοικοι εγκατέλειψαν την Τεχεράνη, την ιρανική πρωτεύουσα των 10.000.000 κατοίκων, για να βρουν καταφύγιο από τις ισραηλινές επιδρομές. Το ACLED υπολογίζει ότι πάνω από 21.000.000 άνθρωποι, περίπου το ¼ του πληθυσμού του Ιράν, εκτέθηκε στις Ισραηλινές επιδρομές αυτή την περίοδο. ... Η εκχειρία που ανακοινώθηκε από τον Τραμπ στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μπορεί να ολοκλήρωσε την ενεργή φάση των εχθροπραξιών, αλλά δεν επέλυσε την υποβόσκουσα διαμάχη μεταξύ Ιράν και Ισραήλ. Η περιοχή εισέρχεται τώρα σε μια περίοδο στρατηγικής ανησυχίας και πολλαπλές πιθανότητες είναι πιθανές. ... Η εκχειρία, εν τω μεταξύ, είναι αόριστη και δεν έχει καθαρές κόκκινες γραμμές, ώστε είναι ασαφές τί θα μπορούσε να θεωρηθεί παραβίαση της συμφωνίας. Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ επίσης ίσως έχουν διαφορετικούς «πυλώνες» για το τί θα δικαιολογούσε άμεση στρατιωτική δράση κατά του Ιράν και τι υποχωρήσεις αναμένεται να κάνει η Τεχεράνη. ... Σε κάθε περίπτωση, η ανασφάλεια στην περιοχή θα συνεχιστεί με υψηλή την ένταση και τον διαρκή κίνδυνο νέας σύρραξης.

Α. Ως προς την υπαγωγή του προσφύγοντος στο καθεστώς του πρόσφυγα (άρθρο 1 Α (2) της Συμβάσεως της Γενεύης του 1951)

28. Στο άρθρο 1Α παρ. 2 της από 28-7-1951 Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης «Περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων» [που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (Α' 209)], όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του από 31-1-1967 Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης [που κυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (Α' 125)], ορίζεται ότι ως πρόσφυγας νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός

της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της χώρας ταύτης».

29. Από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 1 Α παρ. 2 της Σύμβασης της Γενεύης, συνάγεται ότι ο αλλοδαπός, ο οποίος επιθυμεί την υπαγωγή του στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς της Σύμβασης, οφείλει να εκθέσει στην Διοίκηση με στοιχειώδη σαφήνεια, τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που του προκαλούν κατά τρόπο αντικειμενικώς δικαιολογημένο φόβο δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή πολιτικών πεποιθήσεων. Και ναι μεν ο αλλοδαπός δεν είναι υποχρεωμένος να προσκομίσει τυπικά αποδεικτικά στοιχεία για την απόδειξη των ισχυρισμών του, έχει την υποχρέωση όμως να επικαλεστεί, έστω και χωρίς να προσκομίζει τυπικά αποδεικτικά στοιχεία, συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, ικανά να στοιχειοθετήσουν την συνδρομή των προϋποθέσεων υπαγωγής του στο ανωτέρω προστατευτικό καθεστώς (βλ. ΣΤΕ 1603/2021, 633/2013, 1556/2011, 2401/2010, 1464/2010, 158/2010, 4044/2009 κ.α). Ενόψει των ανωτέρω, αναγνωρίζονται ως πρόσφυγες οι υπήκοοι τρίτης χώρας ή οι ανιθαγενείς που βρίσκονται στο ελληνικό έδαφος και έχουν, σε περίπτωση επιστροφής τους στη χώρα τους, αντικειμενικώς δικαιολογημένο φόβο δίωξης για τους προαναφερόμενους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 1 Α παρ. 2 της Συμβάσεως της Γενεύης και όχι όσοι έχουν εγκαταλείψει την χώρα της οποίας έχουν την ιθαγένεια, για άλλους λόγους (ΣΤΕ 694/2012). Σε περίπτωση δε, που δεν έχουν προβληθεί από τον ενδιαφερόμενο, κατά τη διαδικασία ενώπιον της Διοίκησης, ουσιώδεις, με την πιο πάνω έννοια, ισχυρισμοί αλλά γενικοί, αόριστοι ή προδήλως αβάσιμοι ισχυρισμοί, ή έχει γίνει μεν επίκληση συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών τα οποία, όμως, δεν στοιχειοθετούν λόγους υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα ή του δικαιούμενου επικουρικής προστασίας, δεν απαιτείται ειδικότερη αιτιολογία για την απόρριψη του αιτήματος παροχής διεθνούς προστασίας (πρβλ. ΣΤΕ 633/2013, 1078/2012, 1457/2011, 1169, 459/2010, 4209, 1459/2009, 1628/2007 κ.α.).

30. Περαιτέρω, το πρώτο κριτήριο υπαγωγής στη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 είναι η ύπαρξη αληθούς, βάσιμου και δικαιολογημένου φόβου δίωξης. Προϋπόθεση της εφαρμογής του ανωτέρω άρθρου είναι η ύπαρξη φόβου, τόσο ως ενδιάθετη κατάσταση του αιτούντος (υποκειμενικό στοιχείο

του φόβου) όσο και ως πραγματική κατάσταση (αντικειμενικό στοιχείο του φόβου).

31. Ακολουθώντας, στο άρθρο 8 του ν. 4939/2022 (Οδηγία 2011/95, άρθρο 9), ορίζεται ότι: «1. Μία πράξη για να θεωρηθεί ως πράξη δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει: α) να είναι αρκούντως σοβαρή λόγω της φύσης ή της επανάληψής της, ώστε να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικά των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 15 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών (ν.δ. 53/1974, Α` 256) ή β) να αποτελεί σώρευση διαφόρων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία να είναι αρκούντως σοβαρή, ούτως ώστε να θίγεται το άτομο κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στην περ. α. 2. Οι πράξεις που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως πράξεις δίωξης σύμφωνα με την παρ. 1 μπορούν μεταξύ άλλων να έχουν τη μορφή: α) πράξεων σωματικής ή ψυχολογικής βίας, (...) β) (...) γ) ποινικής δίωξης ή επιβολής ποινής, η οποία είναι δυσανάλογη ή ενέχει διακρίσεις, δ) (...) ε) (...) στ) (...). 3. Σύμφωνα με την περ. κστ του άρθρου 1, πρέπει να υπάρχει συσχετισμός μεταξύ των λόγων που αναφέρονται στο άρθρο 9 και των ως άνω πράξεων δίωξης ή της έλλειψης προστασίας κατά των πράξεων αυτών.» και στο άρθρο 9 του ν. 4939/2022 (άρθρο 10 της Οδηγίας 2011/95) ότι: «1. Κατά την αξιολόγηση των λόγων της δίωξης, οι αρμόδιες αρχές εξέτασης και απόφασης λαμβάνουν υπόψη ότι: α) η έννοια της φυλής (...), β) η έννοια της θρησκείας (...), γ) η έννοια της εθνικότητας (...) δ) η ομάδα (...) ε) η έννοια των πολιτικών πεποιθήσεων (...). 2. Κατά την αξιολόγηση για το βάσιμο του φόβου του αιτούντος ότι θα υποστεί δίωξη, δεν ασκεί επιρροή εάν ο αιτών χαρακτηρίζεται πράγματι από το φυλετικό, θρησκευτικό, εθνικό, κοινωνικό ή πολιτικό στοιχείο, το οποίο προκαλεί τη δίωξη, υπό την προϋπόθεση ότι το χαρακτηριστικό αυτό του αποδίδεται από τον φορέα της δίωξης».

32. Κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 4939/2022, προκειμένου ένα πρόσωπο να αναγνωριστεί ως πρόσφυγας, θα πρέπει να πληρούνται σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: (α). Ο αιτών άσυλο να ευρίσκεται εκτός της χώρας καταγωγής ή προηγούμενης συνήθους διαμονής. (β). Να συντρέχει στο

πρόσωπο του αιτούντος αδυναμία επιστροφής στην χώρα καταγωγής ή βούληση μη επιστροφής σε αυτήν. (γ). Να υφίσταται βάσιμος και δικαιολογημένος λόγος βλάβης του αιτούντος/προσφεύγοντος, όπου εκτός από το υποκειμενικό στοιχείο του φόβου βλάβης, δηλαδή της ενδιάθετης κατάστασης του αιτούντος, απαιτείται και το αντικειμενικό στοιχείο, δηλαδή οι συνθήκες στην χώρα καταγωγής του και οι πραγματικές καταστάσεις, να είναι τέτοιες που να καθιστούν εύλογη την πιθανότητα να επαληθευθεί ο φόβος βλάβης του, σε ενδεχόμενη επιστροφή του στην χώρα του. (δ). Η ανωτέρω βλάβη να συνιστά δίωξη και (ε). Οι λόγοι δίωξης να αφορούν περιοριστικά στην φυλή, την θρησκεία, την εθνικότητα, την συμμετοχή σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή τις πολιτικές πεποιθήσεις του αιτούντος.

33. Με δεδομένο ότι ο προσφεύγων εξέφρασε ρητά τη βούλησή του να μην επιστρέψει στη χώρα του και υπέβαλε αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας, γίνεται δεκτό ότι πληρούται το «υποκειμενικό στοιχείο» του φόβου.

34. Περαιτέρω, ως προς το «αντικειμενικό στοιχείο του φόβου», είναι αναγκαίο να αξιολογηθούν οι ισχυρισμοί του αιτούντος, οι οποίοι δεν πρέπει ωστόσο να εκτιμώνται με τρόπο αφηρημένο, αλλά να εξετάζονται σε συσχετισμό με το όλο πλαίσιο της σχετικής κατάστασης στη χώρα καταγωγής του. Ο φόβος του αιτούντος πρέπει να θεωρείται δικαιολογημένος εάν μπορεί να θεμελιωθεί σε εύλογο βαθμό ότι η εξακολούθηση παραμονής στη χώρα προέλευσής του έχει γίνει αφόρητη για τους λόγους που αναφέρονται στον ορισμό ή θα μπορούσε να του γίνει αφόρητη για τους ίδιους λόγους εάν επέστρεφε σε αυτήν (βλ. UNHCR Εγχειρίδιο, §42).

35. Προκειμένου να κρίνει κατά πόσο οι ανωτέρω φόβοι του προσφεύγοντος είναι, εν προκειμένω, δικαιολογημένοι, η Επιτροπή διερεύνησε και έλαβε υπόψη τις συνθήκες που επικρατούσαν κατά τα ιστορούμενα περιστατικά και επικρατούν σήμερα στη χώρα καταγωγής του, συνεκτιμώντας την αξιολόγηση της αξιοπιστίας των ισχυρισμών του και το προσωπικό του προφίλ. Ως προς τον φόβο του προσφεύγοντος ότι σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του, υπάρχει ο κίνδυνος να εκτελεστεί από τις Αρχές του Ιράν, λόγω της συμμετοχής του σε διαδηλώσεις το έτος 2003, σημειώνεται ότι η Επιτροπή δεν έκανε αποδεκτό ως αξιόπιστο τον ισχυρισμό του ότι εγκατέλειψε τη χώρα του επειδή εκκρεμεί σε βάρος του

δικαστική απόφαση για το εν λόγω αδίκημα, πολλώ δε μάλλον ότι εκκρεμεί δικαστική απόφαση που επιβάλλει σε βάρος του θανατική ποινή. Ομοίως, η Επιτροπή απέρριψε τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι εγκατέλειψε τη χώρα του λόγω της πολιτικής του δράσης και της λόγω αυτής καταδίκης του σε θανατική ποινή.

36. Εξάλλου, η επιβολή ποινής, η οποία είναι δυσανάλογη ή ενέχει διακρίσεις (άρθρο 8 παρ. 2 περ. γ' του ν. 4939/2022 (Οδηγία 2011/95, άρθρο 9)], δεν αναφέρεται στην επιβολή ποινής λόγω διάπραξης εγκλημάτων ή παράβασης άλλων ποινικών νόμων, αλλά καταλαμβάνει τις περιπτώσεις εκείνες επιβολής ποινής για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή λόγω πολιτικών πεποιθήσεων ή λόγω της άσκησης μιας προστατευόμενης από τον Χάρτη Θεμελιακών Δικαιωμάτων Ελευθερίας ή ενός βασικού ανθρωπίνου δικαιώματος που όμως ποινικοποιείται στην εν λόγω χώρα (βλ. ΣΤΕ 1653/2008, κατά την οποία η δίωξη και καταδίκη του αιτούντος στην Αλβανία για απάτη, έχει γίνει κατ' εφαρμογή γενικών ποινικών νόμων και για αδικήματα που δεν σχετίζονται με τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, και όχι λόγω της πολιτικής του δράσης). Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από την 1919/2015 απορριπτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, σε συνδυασμό με την 82/11-8-2021 Απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, την 16/5-2-2018 Απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, την 301/17-2-2017 Απόφαση του Ε Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου και την 2025/2008 απόφαση του Αρείου Πάγου, ο προσφεύγων καταδικάσθηκε για τα αδικήματα της απάτης, του ξεπλύματος μαύρου χρήματος με σκοπό τη διατάραξη της ομαλής λειτουργίας της οικονομίας και της υπεξαίρεσης μεγάλων χρηματικών ποσών, σύμφωνα με τα άρθρα 9, 105-112 του Ισλαμικού Ποινικού Κώδικα, πράξεις αξιόποινες και κατά την Ελληνική Ποινική Νομοθεσία. Επομένως, η επιβολή ποινής στον προσφεύγοντα δεν σχετίζεται με λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή λόγω πολιτικών πεποιθήσεων ή λόγω της άσκησης μιας προστατευόμενης από τον Χάρτη Θεμελιακών Δικαιωμάτων Ελευθερίας ή ενός βασικού ανθρωπίνου δικαιώματος που ποινικοποιείται στο Ιράν.

37. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφασίζει ότι δεν υφίσταται βάσιμος και δικαιολογημένος φόβος δίωξης του προσφεύγοντος, για κάποιον από τους περιοριστικά αναφερομένους λόγους του άρθρου 1 Α (2) Σύμβασης της Γενεύης, σε περίπτωση επιστροφής της στη χώρα καταγωγής του, καθώς δεν πληρούται το αντικειμενικό στοιχείο του φόβου. Δεδομένου δε ότι απαιτείται σωρευτικώς η πλήρωση των προϋποθέσεων της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 για την υπαγωγή στο προσφυγικό καθεστώς, αυτός δεν υπάγεται στο καθεστώς του πρόσφυγα, που προβλέπεται από τις εν λόγω διατάξεις και απορρίπτει την προσφυγή του κατά το σκέλος αυτό.

Ε. Ως προς την υπαγωγή του προσφεύγοντος στο καθεστώς της επικουρικής προστασίας

38. Περαιτέρω, στο άρθρο 1 του ν. 4939/2022 ορίζεται ότι: «α) (...) ζ) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία» είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 17, ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας αλλά στο πρόσωπο του συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι από τους οποίους προκύπτει ότι αν επιστρέψει στη χώρα της καταγωγής του ή, στην περίπτωση ανιθαγενούς, στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του, κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 15 και που δεν μπορεί ή λόγω του κινδύνου αυτού δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας, η) ...» και στο άρθρο 14 του ν. 4939/2022 ορίζεται: «Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση, ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, ή γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης».

39. Ως προς τον κίνδυνο απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης (περ. β' άρθρου 14), όπως έχει σημειώσει το ΔΕΕ στην υπόθεση Elgafaji (C-465/07), η συνιστάμενη σε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία σοβαρή βλάβη αντιστοιχεί, ως προς τη σοβαρότητά της, σε παραβίαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ (σκ. 28). Περαιτέρω, η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) δέχεται ότι η

Σύμβαση δεν εγγυάται κοινωνικο-οικονομικά δικαιώματα, όπως το δικαίωμα εργασίας, το δικαίωμα δωρεάν ιατρικής περίθαλψης ή το δικαίωμα αξίωσης οικονομικής βοήθειας από το κράτος για τη διατήρηση ενός επιπέδου διαβίωσης και αναγνωρίζει ότι οι συνθήκες διαβίωσης θα μπορούσαν να θέσουν ζήτημα παραβίασης του άρθρου 3 της Σύμβασης, μόνο αν αυτές είναι υπερβολικά δυσμενείς, δηλαδή ανέρχονται σε μη ανεκτό επίπεδο σκληρότητας. Σχετικώς, η Επιτροπή σημειώνει και την απόφαση του Δικαστηρίου του Στρασβούργου στην υπόθεση S.H.H. v United Kingdom, με την οποία κωδικοποίησε τη νομολογία του σε περιπτώσεις που τίθεται θέμα παραβίασης του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ, εξαιτίας των κοινωνικο-οικονομικών συνθηκών στη χώρα καταγωγής. Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο αποφάνθηκε καταρχάς ότι πρέπει να εξετάζονται, και μάλιστα σε βάθος και *ex nunc*, τόσο η γενική κατάσταση της χώρας όσο και οι ειδικές περιστάσεις του προσφεύγοντος, χωρίς ωστόσο να αρκεί η απλή πιθανολόγηση κακομεταχείρισης, λόγω μιας αβέβαιης κατάστασης στη χώρα υποδοχής για να θεμελιωθεί παραβίαση του άρθρου 3 ΕΣΔΑ. Περαιτέρω, έκρινε ότι οι κοινωνικο-οικονομικές και ανθρωπιστικές συνθήκες δεν αρκούν άνευ ετέρου για να τεθεί θέμα παραβίασης του άρθρου 3, πλην ορισμένων, όπως εξαιρετικών περιπτώσεων, επιβεβαίωσε, ωστόσο, ότι σε περίπτωση προσώπου που εξαρτάται πλήρως από το κράτος για την επιβίωσή του και αδυνατεί να εξασφαλίσει τα στοιχειώδη αναγκαία (φαγητό, περίθαλψη, στέγαση), η πλήρης αδιαφορία του κράτους για την προστασία μπορεί να συνιστά παραβίαση του άρθρου 3.

40. Στην κρινόμενη υπόθεση, κρίθηκε ως αξιόπιστος ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του διότι έχει καταδικαστεί με απόφαση ποινικού Δικαστηρίου του Ιράν σε ποινή σωματικής τιμωρίας, και δη σε 74 μαστιγώματα σε δημόσια θέα, γεγονός που προκύπτει και από την προσκομισθείσα 16/5.2.2018 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών. Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή, αν και δεν παραβλέπει το γεγονός ότι υπάρχει διαβεβαίωση της Πρεσβείας του Ιράν στην Αθήνα, που περιλαμβάνεται στην από 25.10.2017 ρηματική διακοίνωση, ότι η ποινή του μαστιγώματος δεν θα εκτελεσθεί αλλά θα μετατραπεί σε χρηματική ποινή, κρίνει ότι υφίστανται ουσιώδεις λόγοι, από τους οποίους προκύπτει ότι ο προσφεύγων διατρέχει κίνδυνο να υποστεί σοβαρή βλάβη, κατά την έννοια

της περίπτωσης β' του άρθρου 14 του ως άνω νόμου 4939/2022. Τούτο διότι, σε περίπτωση εκτέλεσης της ως άνω ποινής, θα υποστεί απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση. Για τον λόγο, συγκεντρώνονται κατ' αρχήν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις του νόμου για υπαγωγή του σε καθεστώς επικουρικής προστασίας, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών περιπτώσεων ως αλυσιτελής.

ΣΤ. Έρευνα υπαγωγής σε λόγους Αποκλεισμού από την επικουρική προστασία

41. Στο άρθρο 16 του ν. 4939/2022 ορίζεται ότι: «1. Πολίτης τρίτης χώρας ή ανιθαγενής δεν δικαιούται επικουρική προστασία όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται ότι: α) ..., β) έχει διαπράξει σοβαρό έγκλημα. Ως σοβαρό έγκλημα μπορεί να χαρακτηριστεί κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών, καθώς και τα αδικήματα της αρπαγής ανηλίκων (ΠΚ 324), της βαριάς σωματικής βλάβης (ΠΚ 310), σωματικής βλάβης αδύναμων ατόμων (ΠΚ 312), βιασμού (ΠΚ 336), προσβολής γενετήσιας αξιοπρέπειας (ΠΚ 337 παρ. 2 έως 4), γενετήσιας πράξης με ανηλίκους ή ενώπιόν τους (ΠΚ 339), κατάχρησης ανηλίκων (ΠΚ 342), πορνογραφίας ανηλίκων (ΠΚ 348Α), προσέλκυσης παιδιών για γενετήσιους λόγους (ΠΚ 348Β), μαστροπείας (ΠΚ 349), ληστείας (ΠΚ 380) και εκβίασης (ΠΚ 385), γ) ..., δ) συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια της χώρας ή για την κοινωνία της χώρας, λόγω τελεσίδικης καταδίκης του για τη διάπραξη σοβαρού εγκλήματος κατά την έννοια της περ. β'. 2. ...».

42. Περαιτέρω, στην 87206/14.2.2022 εγκύκλιο της Υπηρεσίας Ασύλου με θέμα «Διάπραξη σοβαρού εγκλήματος και οι συνέπειές της στη χορήγηση και ανάκληση καθεστώτος διεθνούς προστασίας», εγκλήματα όπως είναι οι μικροκλοπές ή η κατοχή ναρκωτικών ουσιών για προσωπική χρήση δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της σοβαρότητας που θέτει το άρθρο 16 παρ. 1 (β). Περαιτέρω, εγκλήματα κατά της περιουσίας ή της ιδιοκτησίας (π.χ. κλοπή, απάτη) και εν γένει τα οικονομικά εγκλήματα, θα μπορούν να θεωρηθούν «σοβαρά», στις περιπτώσεις μόνο που έχουν λάβει χαρακτήρα οργανωμένης εγκληματικότητας [με χρήση πολλών συνεργατών, δίκτυο μεταξύ διαφόρων πόλεων ή κρατών, «επαγγελματική» οργάνωση και τέλεση αυτών] και επίσης

η δράση των δραστών αυτών των αδικημάτων έχει τόσο σοβαρό αντίκτυπο στην ζωή και την καθημερινότητα των ανθρώπων της χώρας όπου τελέστηκε, που αυτό αποκτά, υπό τις δεδομένες συνθήκες, ιδιαίτερη ηθική απαξία. Στη ίδια εγκύκλιο ορίζεται, ακόμα, ότι «*προκειμένου το έγκλημα να χαρακτηριστεί ιδιαίτερος σοβαρό, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη όλες οι περιστάσεις και οι συνθήκες τέλεσης του εγκλήματος, καθώς και το είδος και το ύψος της επιβληθείσας ποινής. Ως εκ τούτου σε αυτήν την κατηγορία θα πρέπει να εντάσσονται ιδίως εγκλήματα που ενέχουν μεγάλη κοινωνική απαξία, ιδιαίτερος εφ' όσον διαπιστώθηκε ότι συνέτρεχαν επιβαρυντικές περιστάσεις ή τελέστηκαν με χρήση βίας και για τα οποία επιβλήθηκε ποινή κάθειρξης ή συνολικής ποινής φυλάκισης πάνω από πέντε έτη*», ενώ «*.....θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να αποκλείονται πρόσωπα τα οποία έχουν τελέσει εγκλήματα με χρήση βίας ή εγκλήματα με ιδιαίτερη κοινωνική απαξία*» (σελ. 13). Περαιτέρω αναφέρεται ότι «*.....ο αιτών θα πρέπει να αποκλείεται από το καθεστώς του πρόσφυγα, παρά την έκτιση της ποινής, της απονομής χάριτος ή αμνηστίας, αν από το είδος της πράξης που τέλεσε και τις συνέπειές της προκύπτει με σαφήνεια ότι αυτός είναι ανάξιος διεθνούς προστασίας και ο παραβατικός χαρακτήρας του παραμένει κυρίαρχος. Σε αυτές τις περιπτώσεις θα μπορούσαν να ενταχθούν εγκλήματα των οποίων η αντικειμενική υπόσταση συνίσταται σε αποτροπαιές πράξεις ή πράξεις με ιδιαίτερη κοινωνική απαξία*». Τέλος, σχετικά με την προϋπόθεση ότι ο δράστης του εγκλήματος θα πρέπει να συνιστά κίνδυνο για την κοινωνία της χώρας, αναφέρεται ότι «*θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι περιστάσεις του εγκλήματος, η προσωπικότητα του δράστη, το είδος της πράξης, το προσβαλλόμενο έννομο αγαθό, τυχόν υποτροπή σε εν γένει εγκληματική συμπεριφορά και η ύπαρξη σαφούς κινδύνου επανάληψης της εγκληματικής συμπεριφοράς. Επισημαίνεται ότι θα πρέπει να συνεκτιμάται το γεγονός ότι ο δράστης έχει εκτίσει την ποινή του, ή μέρος της έκτισης της ποινής έχει ανασταλεί ή του έχει αποδοθεί χάρη ή αμνηστία, ή αν έχει δείξει σημεία ένταξης στην κοινωνία της χώρας (π.χ. έχει παρέλθει ικανό χρονικό διάστημα από την αποφυλάκισή του χωρίς να του έχει ασκηθεί νέα δίωξη για κάποιο αδίκημα)*».

43. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, προκειμένου για τον εν λόγω προσδιορισμό της έννοιας του κινδύνου για την κοινωνία της χώρας, πρέπει να ληφθεί υπόψη η φύση και οι περιστάσεις του συγκεκριμένου εγκλήματος

και άλλοι σχετικοί παράγοντες, όπως ενδείξεις ή πιθανότητα υποτροπής. Κατά τη διεθνή πρακτική, ο πρόσφυγας για να αποτελεί “κίνδυνο για την κοινωνία της χώρας” πρέπει όχι μόνο να έχει καταδικαστεί τελεσίδικα για σοβαρό ή ιδιαίτερα σοβαρό έγκλημα, αλλά πρέπει επίσης να αποδεικνύεται ότι υπάρχει σύνδεσμος μεταξύ του εγκλήματος για το οποίο καταδικάστηκε και του κινδύνου που αυτός συνιστά: ο πρόσφυγας πρέπει να συνιστά κίνδυνο λόγω του συγκεκριμένου εγκλήματος που διέπραξε. Δεν αρκεί ότι υφίσταται κίνδυνος για την κοινωνία, π.χ. λόγω της γενικής συμπεριφοράς του, η οποία δεν είχε ως αποτέλεσμα καταδίκη για ιδιαίτερα σοβαρό έγκλημα, ή λόγω περισσότερων καταδικών για ήσσονος σημασίας εγκλήματα²⁷. Σε απόφαση του, το Γερμανικό Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι πρέπει πάντοτε να υπάρχει κίνδυνος εκ νέου τέλεσης εγκλήματος. Για να αποδεικνύεται κίνδυνος εκ νέου τέλεσης εγκλήματος, πρέπει να υπάρχει σοβαρή απειλή κινδύνου για το ευρύ κοινό λόγω τέλεσης εγκλημάτων ανάλογης φύσης στο μέλλον. Για την πρόγνωση του αν υπάρχει σοβαρός κίνδυνος εκ νέου τέλεσης εγκλήματος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι περιστάσεις της εκάστοτε περίπτωσης, ιδιαίτερα η επιβληθείσα ποινή, η σοβαρότητα του συγκεκριμένου εγκλήματος, οι περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε και η σημασία της νομικής αξίας που απειλείται σε περίπτωση εκ νέου τέλεσης εγκλήματος, καθώς και η προσωπικότητα του δράστη και η εξέλιξη και ο βίος του έως τον χρόνο που έχει σημασία για τη λήψη της απόφασης²⁸. Σύμφωνα με το ίδιο δικαστήριο, «..εγκλήματα τα οποία είναι τόσο σοβαρά ώστε οδήγησαν στην επιβολή ποινής τουλάχιστον τριών ετών φυλάκισης συνδέονται συνήθως με υψηλό κίνδυνο εκ νέου τέλεσης εγκλήματος». Σύμφωνα δε με τη νομολογική προσέγγιση του ζητήματος από άλλα δικαστήρια κρατών μελών της ΕΕ «Παρότι ορισμένα εγκλήματα συνιστούν συνήθως ιδιαίτερα σοβαρά εγκλήματα — π.χ. βιασμός, εμπόριο ναρκωτικών, διακεκριμένη ληστεία, απόπειρα ανθρωποκτονίας, απαγωγή και βαριά σωματική βλάβη— πρέπει να αξιολογείται αν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η αξιόποινη πράξη μπορεί να θεωρηθεί αντικειμενικά και υποκειμενικά ιδιαίτερα σοβαρή. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τυχόν

²⁷ EASO, Τερματισμός διεθνούς προστασίας: άρθρα 11, 14, 16 και 19 της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου (2011/95/ΕΕ), 2016, Δικαστική ανάλυση, σελ. 55. Δικαστήριο Ασύλου (Αυστρία), απόφαση της 11ης Αυγούστου 2010, D9 259.578-3/2010

²⁸ Federal Administrative Court (Germany), judgment of 16 November 2000, 9 C 6/00

ελαφρυντικές περιστάσεις»²⁹. Επομένως, για την κρίση εάν ένας αιτών αποτελεί κίνδυνο για την κοινωνία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνο η επιβολή της ποινής, αλλά και οι συνθήκες τέλεσης των αδικημάτων και η όλη προσωπικότητα του δικαιούχου διεθνούς προστασίας, ως άλλωστε προκύπτει εκ των συμπερασμάτων του ΔΕΕ στην υπόθεση C-369/17³⁰ (βλ., συναφώς, απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2010, Β και D, C-57/09 και C-101/09, σκέψεις 91 και 93)³¹.

44. Η ενσωμάτωση της αρχής της αναλογικότητας στην εξέταση του αποκλεισμού ή της ανάκλησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας και των συνεπειών του αποτελεί χρήσιμο αναλυτικό εργαλείο που διασφαλίζει την εφαρμογή τους με τρόπο σύμφωνο με τον έκδηλα ανθρωπιστικό σκοπό και αντικείμενο της Σύμβασης του 1951. Κατά την άποψη της Ύπατης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες, η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί σημαντική διαδικαστική εγγύηση όταν πρόκειται για την εφαρμογή του άρθρου 1 ΣΤ. Η έννοια της αναλογικότητας, αν και δεν αναφέρεται ρητά στη Σύμβαση του 1951 ούτε στις προπαρασκευαστικές εργασίες αναπτύχθηκε ιδιαίτερα κατά την εφαρμογή του άρθρου 1 ΣΤ (β) αφού περιλαμβάνει ένα κριτήριο εξισορρόπησης στο μέτρο που πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις του «σοβαρού» και «μη πολιτικού» εγκλήματος. Γενικότερα, αντιπροσωπεύει θεμελιώδη αρχή του διεθνούς δικαίου των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου. Επίσης, η έννοια εφαρμόζεται σε πολλά γνωστικά πεδία του διεθνούς δικαίου. Στο μέτρο που αποτελούν εξαίρεση στην εγγύηση προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου οι ρήτρες αποκλεισμού πρέπει να εφαρμόζονται με τρόπο ανάλογο του σκοπού που αποβλέπουν, ειδικότερα λαμβάνοντας υπόψη ότι η απόφαση που καταλήγει στον αποκλεισμό δεν ισοδυναμεί με έκδοση απόφασης επί ποινικής δίκης και ότι οι εγγυήσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου μπορεί να μην συνιστούν προσβάσιμη «δικλείδα ασφαλείας» σε ορισμένα κράτη. Προκειμένου για την έκδοση απόφασης στις περιπτώσεις αποκλεισμού ή ανάκλησης, είναι αναγκαίο να εξισορροπούνται αφενός η σοβαρότητα του αδικήματος για το

²⁹ ΕΑΣΟ, Τερματισμός διεθνούς προστασίας: άρθρα 11, 14, 16 και 19 της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου (2011/95/ΕΕ), 2016, Δικαστική ανάλυση, σελ. 55-56. Δικαστήριο Ασύλου (Αυστρία), απόφαση της 11ης Αυγούστου 2010, D9 259.578-3/2010.

³⁰ <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=205671&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7060180>

³¹ Ibid, σκ. 43

οποίο φαίνεται ότι ευθύνεται ο αιτών άσυλο και αφετέρου οι συνέπειες του αποκλεισμού, συμπεριλαμβανομένου του βαθμού του φόβου δίωξης. Όταν διαφαίνεται ότι ο αιτών άσυλο θα αντιμετωπίσει σοβαρή δίωξη, θα πρέπει να είναι πολύ σοβαρό το υπό κρίση έγκλημα για να αποκλειστεί από την προστασία του καθεστώτος. Η αρχή της αναλογικότητας δεν αναφέρεται στη Ευρωπαϊκή Σύμβαση του 1950 για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αλλά έχει αναχθεί σε έννοια - κλειδί στη νομολογία του Δικαστηρίου, ειδικότερα όταν κρίνει εάν δικαιολογείται ως εξαιρετική μια επέμβαση σε δικαίωμα που προστατεύει η Σύμβαση. Για παράδειγμα στην υπόθεση Silver κατά Ηνωμένου Βασιλείου (1983), το Δικαστήριο αποφαινόμενο επί των αρχών που καθορίζουν εάν μια παρέμβαση σε προστατευόμενο από τη Σύμβαση δικαίωμα είναι «αναγκαία σε μια δημοκρατική κοινωνία» αναφέρθηκε στην προϋπόθεση της «αναλογικότητας της επέμβασης με τον επιδιωκόμενο θεμιτό σκοπό» (παράγραφος 97 της απόφασης). Στην υπό κρίση υπόθεση το Δικαστήριο διαπίστωσε παραβίαση του άρθρου 8 όσον αφορά στο δικαίωμα των προσφευγόντων, που εξέτιαν ποινή φυλάκισης, για σεβασμό της αλληλογραφίας τους. Οι εκτιμήσεις της αναλογικότητας εφαρμόζονται για να εξισορροπηθούν αφενός το γενικό συμφέρον της κοινότητας και αφετέρου τα θεμελιώδη δικαιώματα του ατόμου. Ανακύπτουν επίσης στο πλαίσιο του Διεθνούς Συμφώνου Ατομικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων του 1966. Για παράδειγμα στην υπόθεση Guerrero κατά Κολομβίας (CCPR/C/15/D/45/1999/ 31.3.1982), η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαπίστωσε παραβίαση του άρθρου 1 παρ. 1 του Συμφώνου (δικαίωμα στη ζωή) με το σκεπτικό ότι η χρήση βίας από τις αστυνομικές αρχές ήταν δυσανάλογη των απαιτήσεων εφαρμογής του νόμου στην υπό κρίση κατάσταση, που προκάλεσε τον αδιάκριτο θάνατο του θύματος της παραβίασης του Συμφώνου (παράγραφος 13.3). Για παράδειγμα το άρθρο 51 παράγραφος (5) εδάφιο β του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου Ι στις Συμβάσεις της Γενεύης απαγορεύει τις αδιάκριτες επιθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των επιθέσεων «που αναμένεται ότι μπορεί να προκαλέσουν τυχαία απώλεια ανθρώπινης ζωής, τραυματισμό αμάχων, καταστροφή περιουσίας αμάχων ή συνδυασμό των προαναφερομένων, και οι οποίες είναι υπερβολικές σε σχέση με το επιδιωκόμενο συγκεκριμένο και άμεσο στρατιωτικό αποτέλεσμα». Στην απόφαση που εξέδωσε επί της

υπόθεσης Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Νικαράγουα κατά Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής) (ICJ Reports, 1986, p. 14) το Διεθνές Δικαστήριο έκρινε ότι το δικαίωμα αυτό-άμυνας, ως εξαίρεση στην απαγόρευση χρήση βίας κατά το Χάρτη του Ο.Η.Ε., πρέπει να ασκείται με τρόπο αναλογικό. Όμοια, οι σύγχρονες συνθήκες έκδοσης περιλαμβάνουν διατάξεις που απαγορεύουν την παράδοση των φυγόδικων ή των φυγόποινων στο κράτος που ζητά την έκδοση όταν πρόκειται να υποστούν διώξεις από τις αρχές του κράτους αυτού. Η Διαρκής Επιτροπή Προσφυγών του Βελγίου εξισορρόπησε την απειλή της δίωξης με τη σοβαρότητα των διαπραχθέντων εγκλημάτων στην περίπτωση αιτούντα άσυλο από την Αιθιοπία (αποφάσεις W4403/9.3.1998 και W4589/23.4.1998). Η αρχή της αναλογικότητας έχει εφαρμοσθεί και από ελβετικά όργανα που κρίνουν αιτήματα ασύλου. Για παράδειγμα, με την απόφαση 1993 No. 8, η Επιτροπή Προσφυγών Ασύλου της Ελβετίας έκρινε: Για να χαρακτηριστεί μια πράξη ως ιδιαίτερα σοβαρό έγκλημα κατά την έννοια του άρθρου 1 ΣΤ (β) της Σύμβασης πρέπει να εξεταστούν όλα τα στοιχεία. Η αξίωση του αιτούντος να προστατευθεί από σοβαρές απειλές δίωξης στη χώρα καταγωγής του φαίνεται ήσσονος σημασίας σε σχέση με την αξιόμεμπτη φύση του εγκλήματος που διέπραξε και την ενοχή του. Στην υπόθεση E.K. της 2.11.2001 (EMARK 2002/9) που αφορούσε δύο πρώην μέλη του αποσχιστικού κουρδικού κόμματος PKK, η Επιτροπή Προσφυγών Ασύλου της Ελβετίας εφάρμοσε την αρχή της αναλογικότητας λαμβάνοντας υπόψη κριτήρια όπως την πάροδο του χρόνου από την τέλεση των αξιόποινων πράξεων, τη νεαρή ηλικία των δραστών όταν τις διέπραξαν και τη μετέπειτα αποχώρησή τους από την προαναφερόμενη οργάνωση.

45. Στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του ηλεκτρονικού φακέλου της υπόθεσης, προκύπτει ότι ο προσφεύγων, με την 2317/2014 τελεσίδικη απόφαση του Δ' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, καταδικάσθηκε σε ποινή κάθειρξης έξι (6) ετών για το αδίκημα της διακεκριμένης περίπτωσης κλοπής, τελεσθείσας κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια (372, 374 παρ. 1 περ. ε' ΠΚ), επαυξανόμενης κατά τρεις (3) μήνες για το αδίκημα της παράνομης οπλοφορίας (1, 2, 10, 14 ν. 2168/1993), καθώς κρίθηκε ένοχος, χωρίς την αναγνώριση της ελαφρυντικής περίπτωσης του άρθρου 36 του Π.Κ., του ότι κατά τους

παρακάτω αναφερόμενους τόπους και χρόνους με περισσότερες πράξεις τέλεσε με πρόθεση περισσότερα εγκλήματα που προβλέπονται και τιμωρούνται από το νόμο με στερητική της ελευθερίας ποινή. Ειδικότερα: Α. Με περισσότερες από μία πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος της κλοπής, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια, αφαίρεσε ξένα (ολικά) κινητά πράγματα από την κατοχή άλλων, με σκοπό ένα τα ιδιοποιηθεί παράνομα, είναι δε πρόσωπο που διαπράττει κλοπές κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια. Συγκεκριμένα: 1) Στη Βούλα Αττικής, επί της οδού Ματρώζου αρ. 3, την 23-8-2011 καν ώρα 8.15', αφού έθραυσε το τζάμι της πόρτας του συνοδηγού του υπ' αριθ. αυτοκινήτου, μάρκας KIA SPORTAGE ιδιοκτησίας του , εισήλθε εντός και αφαίρεσε από την κατοχή του ένα φακό χρώματος μπλε, ένα ηλεκτρονικό θερμόμετρο χρώματος μαύρου και ένα σταυρό, όλα ιδιοκτησίας του ανωτέρω παθόντος, με σκοπό να τα ιδιοποιηθεί παράνομα. 2) Στη Βούλα Αττικής, επί της οδού Νικηταρά αρ. 58, την 3-7-2011 και ώρα από 1.00' έως 07.00', αφού έθραυσε το τζάμι της πόρτας του συνοδηγού του υπ' αριθ. αυτοκινήτου, μάρκας MERCEDES A-160, ιδιοκτησίας του , εισήλθε εντός και αφαίρεσε από την κατοχή του την άδεια κυκλοφορίας του αυτοκινήτου, το βιβλιάριο των SERVICE του εν λόγω αυτοκινήτου, ιδιοκτησίας του (), καθώς και τρία βιβλιάρια του ασφαλιστικού ιδρύματος ΤΣΑΥ, ένα βιβλιάριο ενσήμων του ΙΚΑ και διάφορα προσωπικά και επαγγελματικά έγγραφα, ιδιοκτησίας της συζύγου του (), με σκοπό να τα ιδιοποιηθεί. 3) Στη Βούλα Αττικής και συγκεκριμένα στο δημοτικό πάρκινγκ της Α' πλαζ Βούλας, την 10-8-2011 και ώρα από 15.30' έως 17.30', αφού έθραυσε το πίσω δεξί φινιστρίνι του υπ' αριθ. αυτοκινήτου, μάρκας CITROEN, ιδιοκτησίας του Γεωργ. Πάρθυμου, εισήλθε εντός και αφαίρεσε από την κατοχή του μία τσάντα δερμάτινη εκρού χρώματος που περιείχε μία τραπεζική κάρτα της ATE BANK, μία τραπεζική κάρτα της Εθνικής Τράπεζας, το με αριθ. δελτίο αστυνομικής ταυτότητας, ένα ζευγάρι γυαλιά οράσεως, χρώματος φούξια μάρκας DG, ένα σάκο λευκού χρώματος, μάρκας BODYTALK που περιείχε ρούχα, παπούτσια και αποσμητικά, όλα ιδιοκτησίας της , καθώς και τα κλειδιά του σπιτιού της τελευταίας, με σκοπό να τα ιδιοποιηθεί παράνομα. 4) Στη Βούλα Αττικής, επί της οδού την 5-8-2011 και

ώρα 12.00', αφού έθραυσε το τζάμι της πόρτας του συνοδηγού του υπ' αριθ
 , αυτοκινήτου, μάρκας HONDA HR-V, ιδιοκτησίας της
 , εισήλθε εντός και αφαίρεσε από την κατοχή της τον
 εσωτερικό καθρέφτη του αυτοκινήτου κι ένα χρυσό σταυρό, όλα ιδιοκτησίας
 της ανωτέρω, με σκοπό να τα ιδιοποιηθεί παράνομα. 5) Στη Βούλα Αττικής,
 επί της οδού , την 7-8-2011) και από (ώρα 12.30' έως 12.45',
 αφού έθραυσε το πίσω δεξιό φινιστρίνι του υπ' αριθ. ΙΧΕ
 αυτοκινήτου, ιδιοκτησίας της , εισήλθε εντός και
 αφαίρεσε από την κατοχή της μία μαύρη τσάντα περιέχουσα κλειδιά, ένα
 γυναικείο χρυσό ρολόι, ιδιοκτησίας της ανωτέρω, καθώς και ένα κλειδί
 χρηματοκιβωτίου, τρία βιβλιάρια τραπεζικών καταθέσεων της ALPHA BANK,
 αποδείξεις τελών κυκλοφορίας της με αριθ. μοτ/τας, το με αριθ.
 διαβατηρίου ιταλικών αρχών, ιδιοκτησίας του αδελφού της
 με σκοπό να τα ιδιοποιηθεί παράνομα. 6) Στη
 Βούλα Αττικής, επί της οδού την 22-7-2011 και από ώρα
 18.00' έως 18.10', αφού έθραυσε το τζάμι της πόρτας του συνοδηγού του υπ'
 αριθ. αυτοκινήτου, μάρκας LANCIA YPSILON, ιδιοκτησίας της
 , εισήλθε εντός και αφαίρεσε από την κατοχή της μία
 τσάντα χειρός που περιείχε το υπ' αριθ. αστυνομικό δελτίο
 ταυτότητας της , το με αριθ.
 αστυνομικό δελτίο ταυτότητας της , το με αριθ.
 αστυνομικό δελτίο ταυτότητας της Αντιγόνης ΝΙΚΟΛΗ, τρεις
 κάρτες και ένα βιβλιάριο του ΙΚΑ επ' ονόματι των ανωτέρω, ένα φορτιστή
 κινητού τηλεφώνου SONY ERICSON, τρεις τσάντες (η μία πάνινη) που
 περιείχαν παπούτσια, ρούχα και καλλυντικά κι ένα φορτιστή SAMSUNG, μια
 τσάντα EPSTRAK, που περιείχε έναν αναπτήρα ZIPPO, το ποσό των δέκα
 (10) ευρώ ένα κινητό τηλέφωνο με το φορτιστή του μάρκας MOTOROLA,
 ιδιοκτησίας της με σκοπό να τα ιδιοποιηθεί
 παράνομα. 7) Στη Βούλα Αττικής, επί της οδού την (5-7-
 2011) Στη Βούλα Αττικής, επί της οδού την 5-7-2011 και
 από ώρα 15.30' έως 17.30', αφού έθραυσε το πίσω αριστερό τζάμι του υπ'
 αριθ. ΙΧΕ αυτοκινήτου, ιδιοκτησίας της
 , εισήλθε εντός και αφαίρεσε από την κατοχή της μία τη
 τσάντα μαύρη CALVIN CLAIN, που περιείχε το υπ' αριθ.

δελτίο ταυτότητας της, το δίπλωμα οδήγησης της, το χρηματικό ποσό των 15 ευρώ, δύο τραπεζικές κάρτες ανάληψης της ALPHA BANK και της MARFIN BANK, ένα χρυσό ρολόι, ένα ρολόι SWATCH χρώματος ασημί, δύο ζευγάρια σκουλαρίκια (το ένα ασημί και το άλλο μαργαριταρένιο), ιδιοκτησίας της, καθώς και μια καφέ τσάντα ROCO BAROCO που περιείχε μια άδεια ικανότητας οδηγού στο όνομα [redacted] ένα χρυσάφι ρολόι μάρκας GHESS, ένα ζευγάρι σκουλαρίκια μάρκας SVAROVSKI, δύο ζευγάρια γυαλιά ηλίου χρώματος άσπρου μάρκας SISLEY, ένα κινητό τηλέφωνο μάρκας LG και τρία περιδέραια μάρκας GHESS, με σκοπό να τα ιδιοποιηθεί παράνομα. 8) Στη Βούλα Αττικής, επί της οδού [redacted], στο διάστημα από ώρα 23.00' της 30-6-2011 έως ώρα 6.30' της 1-7-2011, αφού έθραυσε το τζάμι της πόρτας του οδηγού του υπ' αριθ. [redacted] ΙΧΕ αυτοκινήτου, ιδιοκτησίας του [redacted], εισήλθε εντός και αφαίρεσε από την κατοχή του τον εσωτερικό καθρέφτη του αυτοκινήτου, με σκοπό να τον ιδιοποιηθεί παράνομα. 9) Στη Βούλα Αττικής, επί της οδού [redacted], την 2-7-2011 και από ώρα 15.45' έως 19.15', αφού έθραυσε το τζάμι της πόρτας του συνοδηγού του υπ' αριθ. [redacted] αυτοκινήτου, μάρκας VW POLO, ιδιοκτησίας του [redacted] εισήλθε εντός και αφαίρεσε από την κατοχή του ένα κινητό τηλέφωνο μάρκας BLACKBERRY, χρώματος μαύρου, ιδιοκτησίας του φίλου του ανωτέρω, [redacted] με σκοπό να το ιδιοποιηθεί παράνομα. Με την ίδια απόφαση κρίθηκε ότι ο προσφεύγων «Διαπράττει δε κλοπές κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια, αφού από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης της κλοπής και την υποδομή που είχε διαμορφώσει με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης της πράξης της κλοπής, προκύπτει σκοπός του για πορισμό εισοδήματος και σταθερή ροπή του προς τη διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητας του.» Β. Στον ίδιο πιο πάνω τόπο και χρόνο, κατά τα αναφερόμενα πιο πάνω υπό στοιχείο Α1 του κατηγορητηρίου, έφερε μαζί του παρανόμως μαχαίρι, το οποίο δεν ανήκει στην κατηγορία των μαχαιριών που η. κατοχή τους δεν δικαιολογείται από οικιακή ή επαγγελματική ή εκπαιδευτική χρήση, τέχνη, θύρα, αλιεία ή άλλη συναφή χρήση, και συγκεκριμένα έφερε μαζί του ένα μαχαίρι με λαβή χρώματος καφέ και μήκος λάμας περίπου επτά (7) εκατοστών.

46. Ακολούθως, με την 4029/2015 απόφαση του Β' Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, ο προσφεύγων καταδικάσθηκε σε ποινή κάθειρξης έξι (6) ετών για το αδίκημα της διακεκριμένης περίπτωσης κλοπής, τελεσθείσας κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια (372, 374 παρ. 1 περ. ε' ΠΚ) καθώς κρίθηκε ένοχος, του ότι τον κατωτέρω τόπο και χρόνο, με πρόθεση ενεργώντας, αφαίρεσε ξένα (ολικά) κινητά πράγματα από την κατοχή άλλου, με σκοπό να τα ιδιοποιηθεί παράνομα. Από την επανειλημμένη δε τέλεση της πράξης του, προκύπτει σκοπός του για πορισμό εισοδήματος, και επίσης σταθερή ροπή του προς διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητάς του. συγκεκριμένα: Στην Γλυφάδα Αττικής επί της οδού Αρτέμιδος αρ. 4, την 02-06-2015, και περί ώρα 10:50, αφού έθραυσε το πίσω δεξιό φινιστρίνι του υπ' αρ. κυκλ. αυτοκινήτου μάρκας

MERCEDES χρώματος μπλε, ιδιοκτησίας του παθόντα που γεννήθηκε την στην Μυρτιά Θερμού Αιτωλοακαρνανίας, κάτοικος Βύρωνα Αττικής, επί της οδού που ήταν σταθμευμένο στο ανωτέρω σημείο και εισήλθε στο εσωτερικό του, αφαίρεσε από το εσωτερικό του προαναφερόμενου οχήματος ένα χρυσό κόσμημα στρογγυλού σχήματος, αξίας περίπου πενήντα (50) ευρώ, που ήταν κρεμασμένο στον κεντρικό καθρέπτη του οχήματος προκειμένου να το ιδιοποιηθεί παράνομα. Στην προσπάθεια του δε να διαφύγει, τον αντιλήφθηκαν αστυνομικοί που υπηρετούν στο Α' ΑΤ Γλυφάδας, που βρίσκονταν σε διατεταγμένη υπηρεσία στην περιοχή και τον συνέλαβαν. Με την ίδια απόφαση κρίθηκε ότι «από την επανειλημμένη εκ μέρους του τέλεση του αδικήματος της διακεκριμένης κλοπής τελεσθείσας κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια, ενόψει του ότι στο παρελθόν έχει καταδικασθεί αμετάκλητα για διακεκριμένες κλοπές κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια (βλ. την υπ' αριθμ. 2317/2014 απόφαση του Δ' Τριμελούς Εφετείου Κακ/των Αθηνών), προκύπτει σκοπός του για προσπορισμό εισοδήματος, από δε την επανειλημμένη τέλεση της πράξης του προκύπτει σταθερή ροπή του προς διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητάς του.».

47. Εξάλλου, με την Δ ΜΕΚ 3151/2023 απόφαση του Δ' Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, έγινε δεκτή η πρόταση του Εισαγγελέα περί καθορισμού της εκτιμίας συνολικής ποινής των επιβληθεισών ποινών

στον προσφεύγοντα: 1. Με την υπ' αριθμ. 4029/14,10.2015 απόφαση του Β' Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών σε κάθειρξη 6 ετών, 2. Με την υπ' αριθμ. 3901/2018 Απόφαση του Γ' Αυτόφωρου Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών σε Φυλάκιση 7 μήνες και 3. Με την υπ' αριθμ. 51908/2017 Απόφαση του Γ' Αυτόφωρου Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών σε Φυλάκιση 4 μήνες και επαύξησε την βαρύτερη ποινή κάθειρξης των 8 ετών που επιβλήθηκε στον κατάδικο με την υπ' αριθ. 4029/2015 απόφαση του Β' ΤΕΚ, κατά 3 μήνες από την ποινή φυλάκισης των 7 μηνών που του επιβλήθηκε με την 3901/2018 απόφαση του Γ' Αυτοφώρου Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών και κατά 2 μήνες από την ποινή των 4 μηνών που του επιβλήθηκε με την υπ' αριθ. 51908/2017 Απόφαση του Γ' Αυτόφωρου Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, καθορίζοντας τη συνολική ποινή την οποία πρέπει αυτός να εκτίσει, σε κάθειρξη 6 έτη και 5 μήνες.

48. Σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτεθέντα, προκειμένου το έγκλημα να χαρακτηριστεί ιδιαιτέρως σοβαρό, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη όλες οι περιστάσεις και οι συνθήκες τέλεσης του εγκλήματος, καθώς και το είδος και το ύψος της επιβληθείσας ποινής. Ως εκ τούτου σε αυτήν την κατηγορία θα πρέπει να εντάσσονται ιδίως εγκλήματα που ενέχουν μεγάλη κοινωνική απαξία, ιδιαιτέρως εφ' όσον διαπιστώθηκε ότι συνέτρεχαν επιβαρυντικές περιστάσεις ή τελέστηκαν με χρήση βίας και για τα οποία επιβλήθηκε ποινή κάθειρξης ή συνολικής ποινής φυλάκισης πάνω από πέντε έτη. Στην προκείμενη περίπτωση, με την 2317/2014 τελεσίδικη απόφαση του Δ' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, ο προσφεύγων καταδικάσθηκε, χωρίς ελαφρυντικές περιπτώσεις, σε ποινή κάθειρξης έξι (6) ετών για το αδίκημα της διακεκριμένης περίπτωσης κλοπής, τελεσθείσας κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια (372, 374 παρ. 1 περ. ε' ΠΚ), επαυξανόμενης κατά τρεις (3) μήνες για το αδίκημα της παράνομης οπλοφορίας (1, 2, 10, 14 ν. 2168/1993), από τη συχνότητα δε των κλοπών προκύπτει ότι αυτές τελέστηκαν κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια, οργανωμένα, με συνέπεια να έχουν σοβαρό αντίκτυπο στη ζωή και την καθημερινότητα της ζωής του τόπου όπου τελέστηκαν, αποκτώντας, υπό τις δεδομένες συνθήκες, ιδιαίτερη ηθική απαξία και καθιστώντας τα ανωτέρω αδικήματα ιδιαιτέρως σοβαρά. Περαιτέρω, με την 4029/2015 τελεσίδικη (όπως προκύπτει από την Δ ΜΕΚ 3151/2023 απόφαση του Δ' Μονομελούς Εφετείου

Κακουργημάτων Αθηνών), ο προσφεύγων καταδικάσθηκε, εκ νέου, χωρίς ελαφρυντικές περιπτώσεις, σε ποινή κάθειρξης έξι (6) ετών για το αδίκημα της διακεκριμένης περίπτωσης κλοπής, τελεσθείσας κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια (372, 374 παρ. 1 περ. ε' ΠΚ), από την δε επανειλημμένη εκ μέρους του τέλεση του αδικήματος της διακεκριμένης κλοπής τελεσθείσας κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια, ενόψει του ότι στο παρελθόν έχει καταδικασθεί αμετάκλητα για διακεκριμένες κλοπές κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια (βλ. την υπ' αριθμ. 2317/2014 απόφαση του Δ' Τριμελούς Εφετείου Κακ/των Αθηνών), προκύπτει ότι ο προσφεύγων είναι υπότροπος και ο σκοπός του για προσπορισμό εισοδήματος και σταθερή ροπή του προς διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητάς του. Εξάλλου, το γεγονός ότι έχει παρέλθει μεγάλο ικανό διάστημα από τη διάπραξη των ως άνω αδικημάτων δεν συνιστά, εν προκειμένω, ελαφρυντικό για τον προσφεύγοντα παράγοντα, καθώς από την τέλεσή τους και εντεύθεν (και έως πρόσφατα) ο τελευταίος ήταν ποινικός κρατούμενος (και ήδη διοικητικά κρατούμενος) και, επομένως, δεν θα ήταν ευχερές να προχωρήσει, από την κράτησή του και μετά, εκ νέου, σε τέλεση ομοίων ή άλλων αξιόποινων πράξεων.

49. Κατόπιν αυτών, η Επιτροπή κρίνει ομόφωνα ότι ο προσφεύγων συνιστά σοβαρό κίνδυνο για την κοινωνία της χώρας, συνεπώς συντρέχει εν προκειμένω περίπτωση εφαρμογής της ρήτρας αποκλεισμού του αρ. 16 παρ. 1 περ. δ' ν. 4939/2022 από το καθεστώς επικουρικής προστασίας και η προσφυγή του πρέπει να απορριφθεί και κατά το σκέλος αυτό.

50. Κατ' ακολουθία, πρέπει να απορριφθεί στην ουσία στο σύνολό της η κρινόμενη προσφυγή ως αβάσιμη.

Z. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

51. Επειδή, όπως έχει κριθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115, το οποίο αποτελεί γενικό κανόνα που δεσμεύει τα κράτη μέλη αφ' ης στιγμής εφαρμόζουν την οδηγία, υποχρεώνει την αρμόδια εθνική αρχή να τηρεί, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας επιστροφής, την αρχή της μη επαναπροώθησης, η οποία κατοχυρώνεται ως θεμελιώδες δικαίωμα στο άρθρο 18 του Χάρτη των

Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 33 της Σύμβασης της Γενεύης, καθώς και στο άρθρο 19, 30 παράγραφος 2, του Χάρτη. Τούτο ισχύει, μεταξύ άλλων, όταν η εθνική αρχή προτίθεται, αφού ακούσει τον ενδιαφερόμενο, να εκδώσει εις βάρος του απόφαση επιστροφής. Περαιτέρω, το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115 δεν επιτρέπει να εκδοθεί απόφαση επιστροφής κατά υπηκόου τρίτης χώρας, όταν στην απόφαση αυτή μνημονεύεται, ως χώρα προορισμού, χώρα στην οποία υπάρχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι να θεωρηθεί ότι, σε περίπτωση εκτέλεσης της απόφασης, ο ως άνω υπήκοος θα εκτεθεί σε πραγματικό κίνδυνο μεταχείρισης αντίθετης προς το άρθρο 18 ή το άρθρο 19, παράγραφος 2, του Χάρτη (ΔΕΕ απόφαση της 6ης Ιουλίου 2023 , C 663/21 σκέψεις 49, 50 και 52). Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη ότι από τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, όπως αυτοί εκτέθηκαν και αξιολογήθηκαν, προκύπτει ότι υφίστανται ουσιώδεις λόγοι, από τους οποίους προκύπτει ότι αυτός, σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του, το ΙΡΑΝ, κινδυνεύει να υποστεί κάποια από τις περιγραφόμενες υπό τα στοιχεία α' και β' σοβαρές βλάβες του άρθρου 14 του ν. 4939/2022, κρίνει ότι ο προσφεύγων, σε περίπτωση επαναπροώθησης του στο Ιράν διατρέχει κίνδυνο να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή ποινή, κατά παράβαση του άρθρου 3 της Σύμβασης της Ρώμης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών ή του αντίστοιχου άρθρου 3 της Διεθνούς Συμβάσεως κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης, που υπεγράφη στη Νέα Υόρκη στις 10.12.1984 και κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1782/1988, Α' 116 (πρβλ. ΣτΕ 867/2010, 434/2009, 1265/2009, 1241/2007). Ενόψει τούτων, η Επιτροπή κρίνει ότι η επιστροφή του προσφεύγοντος στο Ιράν αντιβαίνει προς την αρχή της απαγόρευσης επαναπροώθησης, από την εφαρμογή της οποίας ουδεμία παρέκκλιση επιτρέπεται και, ως εκ τούτου απέχει από την επιβολή του μέτρου της άμεσης επιστροφής του προσφεύγοντος στη χώρα καταγωγής του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Απέχει από την επιβολή του μέτρου της άμεσης επιστροφής του προσφεύγοντος στη χώρα καταγωγής του.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη στις 4.7.2025.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Αθηνά Κουνινιώτη

Μαρία Παπουτσάκη

Η απόφαση εκδόθηκε στον ίδιο τόπο στις 22.8.2025 από την Πρόεδρο της Επιτροπής, Μαρία Φράγκου, λόγω λήξης της θητείας της Προέδρου, Αθηνάς Κουνινιώτη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Μαρία Φράγκου

Μαρία Παπουτσάκη

Κατά της απόφασης αυτής μπορεί να ασκηθεί Αίτηση Ακυρώσεως ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου εντός 30 ημερών από την επίδοσή της (άρθρα 114 και 115 ν. 4939/2022 και άρθρο 15 ν. 3068/2002, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 49 ν. 3900/2010).

Your application for international protection (refugee status or subsidiary protection) is rejected.

You have the right to appeal this decision before the competent Administrative Court of First Instance within 30 days from its notification.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
Τμήμα Υποστήριξης και Διοικητικής Μέριμνας

Αγ. Ιωάννης Ρέντης, 22/08/2025
Αρ. Πρωτ.: ΙΡ/2025/490617

ΘΕΜΑ: Συνοδευτικό απόφασης περί απόρριψης αίτησης χορήγησης διεθνούς προστασίας.

Σας ενημερώνουμε ότι με την απόφαση η οποία σας επιδόθηκε και επισυνάπτεται στο παρόν (συν. 1) η αίτησή σας με την οποία ζητήσατε να αναγνωρισθεί στο πρόσωπό σας η ιδιότητα του πρόσφυγα, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης, ή να σας χορηγηθεί καθεστώς επικουρικής προστασίας, **απορρίπτεται τελεσίδικα** καθώς κρίθηκε ότι δεν συντρέχουν οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις.

Επίσης, σας ενημερώνουμε ότι, σύμφωνα με το νόμο, **υποχρεούστε, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της παρούσας απόφασης, να αποχωρήσετε από τη δομή φιλοξενίας όπου τυχόν στεγάζεστε, καθώς και ότι μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας διακόπτεται και η οικονομική συνδρομή που σας χορηγείται** στο πλαίσιο των υλικών συνθηκών υποδοχής σε μορφή χρηματικού ποσού και σε είδος. **Ειδικά, για τους ασυνόδευτους ανήλικους, η ανωτέρω προθεσμία εκκινεί από την ενηλικίωσή τους.**

Κατά της ανωτέρω απόφασης έχετε δικαίωμα άσκησης αίτησης ακυρώσεως ενώπιον του αρμόδιου κατά τόπον Διοικητικού Πρωτοδικείου, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών η οποία αρχίζει από την επομένη ημέρα της κοινοποίησης της συνημμένης απόφασης.

Το δελτίο που έχετε στην κατοχή σας έχει ακυρωθεί ηλεκτρονικά.

جمهوری دموکراتیک یونان وزارت مهاجرت و پناهندگی
دبیر کل سیاست گذاری وزارت مهاجرت مرجع تجدید نظر
جواب ردی

Thivon Avenue, P.C. 182 33, Ag. Ioannis Rentis, Nikaia 196-198

آتن، 22/08/2025
شماره پروتکل: IP/2025/490617

موضوع: ابالغیه صدور جواب منفی برای درخواست حمایت بین المللی همراه با پیوست رای.

به اطلاع شما می رسانیم که درخواست پناهندگی شما و یا امکان بهرمندی از پوشش حمایت جانبی که مغایر با کنوانسیون ژنو می باشد پس از بررسی های الزم و نتیجه گیری آن را رد نهایی نموده و فاقد پیش شرط های قانونی می داند و لذا رای صادره ابالغ گردیده و پیوست نامه می شود.

در ضمن، به اطلاع شما می رسانیم که بر طبق قانون، موظف هستید، در عرض سی (۰۳) روز پس از دریافت جواب ت مذکور کمک ت مهل

کنونی، مرکز میزبانی که در آن سکونت داشته را ترک نمایید، و این در حالیست که پس از گذش هزینه ی معیشتی که در حاشیه ی شرایط میزبانی به صورت مالی و یا مادی دریافت می کردید، قطع خواهد شد. خصوصاً برای افراد زیر سن قانونی بدون همراه، مهلت فوق پس از بزرگسالی شان (بالای سن شدن) شروع می شود. شما از این حق برخوردارید که درخواست ابطال برعلیه جواب فوق را به مراجع دادگاه عالی اداری ذیصلاح منطقه ای در عرض سی (۰۳) روز که از روز بعد از تحویل جواب پیوست شروع می شود، ارائه دهید.

کارتی که در اختیار خود دارید (سه برگه) به صورت الکترونیکی باطل شده است.